

Як у Нововолинську
двірник Сергій
Дудік підкорив
серця рідні Героїв

с.5

За лики
новоявлених
«святих»
митрополит Михаїл
отримав догану

с.7

Село Ветли
біля кордону
з білоруссю
залишиться без
пожежного поста?

с.11

№ 5 (16 903)

ВОЛИНЬ

Середа, 5 лютого 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI Нас читають із 1939 року! Ціна Договорна

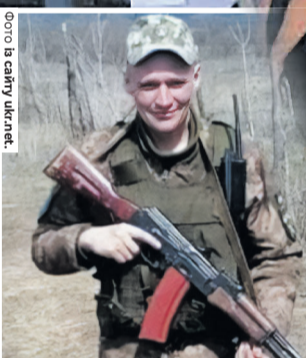
Почуйте наш біль!

«А де ж світлина мого сина?»

ГЕРОЇ НЕСКОРЕНО І

Фото з домашнього архіву Алли КЛИМЮК.

38-річний старший солдат Андрій Доманський загинув 15 березня 2022 року під час бою з російськими окупантами від мінометного вогню.

У своєму горі матері, дружини, рідні Небесних воїнів прагнуть єдності і підтримки.

Театральний майдан у Луцьку – найбільш багатолюдне місце, де щодень проходить сотні людей. Тут відбуваються різноманітні обласні заходи, звідси проводжають в останню дорогу наших захисників. Це місце особливе тим, що саме тут, у глибокому мовчанні, зі світлин фотостенда споглядають на перехожих наші воїни, які віддали своє життя за Україну. Фотостенд складається з трьох частин: «Небесна сотня», «Загинули за єдність України» та «Герої нескореної України». Нинішня довжина цієї Алеї слави, на якій розміщено понад 560 світлин загиблих волинських Героїв, становить 22 метри. На жаль, ця цифра насправді – набагато більша...

села Світязь, син якої – Андрій Доманський – загинув за Україну 15 березня 2022 року. Саме вона, одна із перших, порушила перед владою питання щодо розширення фотостенда, щоб там розмістити фотографії всіх загиблих волинських захисників.

«Нинішня довжина цієї Алеї слави, на якій розміщено понад 560 світлин загиблих волинських Героїв, становить 22 метри.»

Продовження актуальної теми – на с. 3

Ніна КОСТРУБА

зовсім незнайомі люди, на знак великої вдячності кладуть квіти.

«А де ж світлина мого сина?» – кричить зболене материнське серце Ганни Арсентіївни Стадник із

Сюди, на німу зустріч із найдорожчими, приходять згорьовані матері, дружини, діти, вклоняються нашим захисникам

Радість зі сльозами на очах

Про те, що в них буде четверта дитина, чоловік дізнався за тиждень до своєї загибелі

Доньку мама назве Маргариткою – так, як хотів тато, Руслан Рябий. Він би на крилах, як мовиться, летів, щоб зустріти свою кохану дружину Наталію з їхнім крихітним ангелочком. На жаль, не судилося. Минулої неділі, у день виписки породіллі, у Волинському обласному перинатальному центрі, де дівчинка з'явилася на світ, була її родина, подруги, колеги, а ще – побратими Героя, персонал медичного закладу

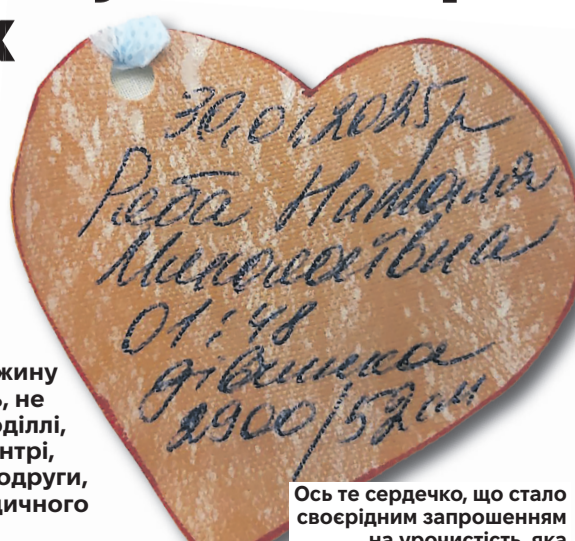

Фото з архіву Наталії РЯБОЇ.

Ось те сердечко, що стало своєрідним запрошенням на урочистість, яка відбулася в неділю.

Крила, обпалені війною

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Під час нашої розмови Фатіма Іманівна на якусь мить переривалася й йшла до плити – того дня варила червоний борщ, треба було доглядіти.

«Мам, я дорослий і повинен служити – мені стидно тут сидіти, коли однокласники воюють»

– А Ромі – лише 20 років, – говорить Фатіма Іманівна Свічкарь, яка, рятуючись від війни, знайшла прихисток на Волині, і вже більш як пів року живе із сином у селі Башлики, що на Ківерцівщині. – Дізнавшись про таке рішення, я пробувала відмовляти його, але марно. А в душі, по правді, рада, що він виріс справжнім чоловіком і готовий виконати свій громадянський обов'язок

Історія переселенки – на с. 8

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Яке б то щастя було, коли б радість Наталії та її діток зміг розділити коханий чоловік, турботливий тато!

Зворушлива розповідь – на с. 9

Пулс тижня

Жінка хотіла підтримати загиблого Героя, а віддала велику суму ошуканцям

Хамству шахраїв воїстину нема меж

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

За попередньою інформацією, 55-річна жителька Берестечківської територіальної громади Луцького району мала шляхетний намір підтримати петицію про присвоєння звання Героя воїнові. Задля цього в мережі Facebook жінка перейшла за вказаним посиланням й покроково виконала всі вказівки дурисвітів стосовно авторизації.

Таким чином вона й віддала їм власноруч 40 400 гривень.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 190 КК України (передбачена кримінальна відповідальність у виді позбавлення волі строком від 7 до 12 років з конфіскацією майна).

Правоохоронці вже вкотре закликають усіх до уважності, обачності, поміркованості, якщо йдеться про гроші.

Рожищанин загинув у пошуках скарбів

Трагедія сталася біля села Ловища Турійської громади

Ліна ВОГОНЬ

Мешканець міста Рожище, 1966 року народження, отримав несумісні з життям тілесні ушкодження внаслідок детонування снаряда часів війни. Інцидент стався 31 січня. Чоловік помер на місці події від отриманих травм. За інформацією видання «Район. Рожище», він шукав метал із металошукачем.

За цим фактом правоохоронці розслідують кримінальне провадження за статтею 115 Кримінального кодексу України з поміткою «Нещасний випадок». Інші деталі трагічної події на Турійщині встановлюють.

Читайте інші резонансні новини – за цим QR-кодом:

Тільки факт:

Активіст з Іваничів **Олександр Панасюк**, задонативши 900 гривень, виграв автомобіль Volvo XC90 2023 року випуску. Благодійний розіграш автівки організував Центр складного ендопротезування остеointegraції та біоніки. Акція була спрямована для збору 14-ти мільйонів гривень на титанові імпланти для наших героїв із важкими ампутаціями.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор **Анатолій НИКОНЮК**)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка **Вікторія БУБЕЛА**)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор **Святослав КАРБОВСЬКИЙ**)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор **Анатолій МАСЛІЧУК**)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор **Степан САЙКЕВИЧ**)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва **Тарас ЩЕРБЛЮК**)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор **Валерій ДІБРОВА**)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор **Леонід САМЧУК**)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор **Василь НАЗАРЧУК**)
- ✓ Підприємець **Сергій ПШАВА** (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

Життя з чистого аркуша

Житло для українців в 2025 році. Що пропонує влада

Значне фінансування державних програм «єВідновлення» та «єОселя» свідчить про те, що забезпечення українців житлом є одним із ключових пріоритетів влади, говорять в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Повномасштабна війна з Росією показала, наскільки вразливою є житлова система нашої країни. Більшість громад виявилися не готовими до масової внутрішньої міграції. І питання забезпечення житлом українців постало перед владою як ніколи актуальним, розповіли в партії «Слуга Народу».

Сьогодні в Україні працюють дві взаємодоповнювальні програми – програма іпотечного кредитування «єОселя» та програма компенсації за зруйноване, або пошкоджене житло «єВідновлення». За словами очільниці партії «Слуга Народу» Олени Шуляк, обидві програми довели свою ефективність, але потребують постійної адаптації та удосконалення для того, щоб якомога більше українців могли ними скористатися.

«ЄВІДНОВЛЕННЯ» ПРОДОВЖУЄТЬСЯ!

В партії «Слуга Народу» розповіли, що понад 19 млрд грн спрямовано на державну програму «єВідновлення» в 2025 році. 15 млрд із них за ініціативи Президента України Володимира Зеленського будуть розподілені на відновлення житла для вимушених переселенців.

«Соромно казати, але в першому проекті бюджету на 2025 рік взагалі нічого не планувалося на «єВідновлення». Був просто нуль. Активно включилися до другого читання представники не тільки нашого комітету, а також інші народні депутати активно піднімали це питання на всіх рівнях. Ходили на зустріч до прем'єр-міністра. І на друге читання вже

«Програма «єВідновлення» має всі інструменти та можливості, щоб компенсувати українцям за зруйноване житло або допомогти відновити пошкоджене. Ми постійно адаптуємо й законодавчо покращуємо програму. Це справді унікальний, як для України так і для світу, компенсаційний механізм», – говорить Олена Шуляк.

«єВідновлення» та «єОселя» довели свою ефективність, але потребують постійної адаптації та удосконалення, щоб якомога більше українців могли ними скористатися – очільниця «Слуги Народу» Олена Шуляк.

«ЄОСЕЛЯ» СТАЄ БІЛЬШ ДОСТУПНОЮ!

В партії «Слуга Народу» розповіли, що на розвиток ще однієї, не менш важливої для українців, програми «єОселя» уряд спрямував додаткові двадцять мільярдів гривень. Це дасть змогу банкам-партнерам проекту надавати ще більше вигідних кредитів на житло українцям.

Житло має бути максимально доступним для будь-якої категорії громадян – партія «Слуга Народу»

Зараз команда партійців «Слуги Народу» працює над збільшенням доступності «єОселі», зокрема – зменшенням початкового внеску з 20% до 15% та зниженням іпотечної ставки з 7% до 3%. За словами очільниці політсили, парламентаріям вже вдалося добитися

розширення можливостей програми для внутрішньо переміщених осіб: вони зможуть купувати квартири або будинки віком до 10 років, тоді як раніше вік житла за «єОселею» для них був обмежений трьома роками. Це дасть змогу придбати відносно недорого нерухомість на вторинному ринку в регіонах, у тих містах і селищах, де нове житло не зводили давно.

В «Слuzі Народу» додали, що загалом в 2024 році понад 8500 родин взяли кредити на придбання житла за програмою «єОселя» на загальну суму понад 14,6 млрд грн.

СОЦІАЛЬНЕ ЖИТЛО ТА НОВА ЖИТЛОВА ПОЛІТИКА

В партії «Слуга Народу» розповіли, що 3 січня уряд затвердив законопроект про основні засади житлової політики. Ухвалення відповідного законодавства створить передумови для того, щоб в Україні з'явилося соціальне житло.

«Зараз у наших громадах немає у власності чи на балансі відповідного житла, яке можна використовувати, щоб поселити туди або ВПО, або ті категорії населення, що цього потребують. Відповідно, створення законодавчих передумов для того, щоб в Україні з'явилося со-

ціальне житло, є основною метою, що буде вирішувати нова житлова політика», – наголосила глава політсили Олена Шуляк, і додала, що від людей надходить єдина пропозиція: житло має бути максимально доступним для будь-якої категорії громадян.

Кому – війна, а кому – мати рідна

Автобусом у Польщу – за 20 тисяч доларів

Подружжю з Луцька, 54-річному чоловіку та 43-літній жінці, оголосили про підозру в незаконному переправленні військовозобов'язаних чоловіків за кордон. До «схеми» волинянин ймовірно залучив двох водіїв автобуса міжнародного сполучення на рейсі «Київ – Щецин»

Наталія ВОСКРЕСЕНСЬКА

За даними правоохоронців, кермувальники, жителі міста Запоріжжя та Черкаської області, перевозили військовозобов'язаних через українсько-польський кордон у прихованих конструкціях автобуса.

Водіїв затримали вночі, 31 січня, на пункті пропуску «Ягодин». Вони намагалися вивезти до Польщі одного чоловіка, сховавши його в обладнаному місці для від-

починку. За спробу незаконно покинути територію України чоловік заплатив водію частину суми – 7 тисяч доларів США.

Одночасно з кермувальниками автобусів на іншому пункті пропуску у Львівській області затримали ймовірного організатора «схеми», який намагався виїхати за кордон.

Як зазначили у пресслужбі Волинської обласної прокуратури, за виїзд з України з однієї людини 54-річний лу-

Фотоколаж – Держприкордонслужба України.

Затримання водіїв рейсового автобуса на «Ягодині», які намагалися вивезти військовозобов'язаного в Польщу. 31 січня 2025 року.

чанин брав 20 тисяч доларів США. Кошти розподіляли між усіма учасниками. Пошуком охочих «ухилянтів» потрапити за кордон займалася його дружина, яку затримали в Луцьку.

Станом на 3 лютого усім чотирьом учасникам незаконної «схеми» виїзду чоловіків за кордон обрали запобіжні заходи – цілодобовий домашній арешт із застосу-

ванням електронних засобів контролю (браслетів).

У Департаменті внутрішньої безпеки Національної поліції України зазначили, що причетним до незаконного переправлення осіб через державний кордон України в разі доведення вини загрожує до 9 років позбавлення волі. Триває досудове розслідування для встановлення всіх обставин. ■

30 січня у Луцьку зафіксували шостий тепловий рекорд січня, – максимальна температура повітря в Луцьку досягла +13,1°C. Попередню рекордну значення для цього дня було відмічено у 2002 році і становило +10,6°C.

У Нововолинській центральній міській лікарні відбулося вручення пошвидченя Почесним донорам України. Звання Почесного донора України за 40 донацій крові отримали ще 13 осіб. Загалом у Нововолинській громаді 619 мешканців удостоєні звання Почесного донора України, а 11 – Заслуженого донора України.

Аби забезпечити максимальне залучення дітей до очного навчання, особливо в сільській місцевості, цьогоріч у державному бюджеті передбачено 1,6 млрд грн для придбання шкільних автобусів. Зокрема, Волинь отримала понад 112 млн грн.

■ Почуйте наш біль!

Фото з домашнього архіву Алли КЛИМЮК.

З невимовним горем у серці живуть родини загиблих Героїв.

«А де ж світлина мого сина?»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Ніна КОСТРУБА

Адже у своєму горі матері, дружини, рідні Небесних воїнів прагнуть єдності й підтримки. Вони хочуть гідного людського вшанування, щоб, приїхавши з усіх куточків Волині на зустріч, що організовує громадська організація «Об'єднання матерів та дружин Захисників України», могли вклонитися світлинці своєї рідної людини і всіх Героїв, які поклали своє життя на вівтар Перемоги.

Від імені всіх членкинь ВГО «Об'єднання матерів та дружин Захисників України» у редакцію газети «Волинь» звернулася мама загиблого захисника – Ігоря Климюка, заступниці голови відокремленого підрозділу громадської організації у Волинській області Алла Климюк. Вона прагне, щоб їх почула влада і ухвалила правильне рішення, бо їхні поодинокі звернення не дають бажаного результату.

«Немає такого дня, щоб матір не згадувала свого сина, дружина – чоловіка, які навіки залишилися Небесними воїнами. Дякуємо, що держава започаткувала у 2019 році 29 серпня як День пам'яті загиблих захисників України. А вони живуть у кожній частинці нашого серця, нашої душі, і вони заслужили на велику шану і повагу. Ми всі повинні докласти максимум зусиль, щоб наші померлі Герої у нашій пам'яті були не абстрактними цифрами. Коли в країні йде кривава війна, посадовці особи забувають належним чином вшановувати тих, хто віддав своє життя за Батьківщину. З невимовним болем у серці живуть РОДИНИ загиблих», – ці слова линуць із глибини душі Алли Юхимівни.

«Велике прохання до посадовців: йдіть нам назустріч, – благодяє вдова захисника України, мама воїна, який на фронті – з 2020 року, членкиня ВГО «Об'єднання матерів і дружин Захисників України» у Волинській області Євгенія

Харків. – Просимо виділити місце, бажано у багатолюдній частині обласного центру, для належного вшанування усіх загиблих захисників і захисниць. Наші Воїни нас усіх захищали, а лише рідні, як не дивно, мають шукати виходи, як вшанувати їхню пам'ять. Щоб не стояла згорьована мати, тримаючи біля нинішнього фотостенда портрет своєї кровинки, нехай він буде у почесному строю з побратимами.

« Просимо виділити місце, бажано у багатолюдній частині обласного центру, для належного вшанування усіх загиблих захисників і захисниць. »

Покладаємо велику надію на те, що нас почують і створять належне місце для вшанування всіх Героїв, незалежно від того, де вони проживали з родинами до початку війни. Не тривожте наші душі і не змушуйте плакати!

Що зробила особисто я для збереження пам'яті Захисників? 2018 року, за підтримки обласної газети «Волинь», Горохівської РДА, створила документальний фільм «Я вірю, що закінчиться війна». 2024-го, за підтримки однодумців та меценатів, оформила фотозбір «Пам'ятаємо своїх героїв» (2014–2024 р.р., Небесних воїнів Мар'янівської селищної ради).

«Ми хочемо, щоб наших рідних пам'ятали, ми маємо створити нову культуру пам'яті в Україні, вшановуючи кожного і кожну. Ми хочемо жити в країні, яка пам'ятає тих, хто віддав за нас усіх, за Україну, свої життя. ВГО «Об'єднання матерів і дружин Захисників України» щороку проводить акції «Час не лікує». Другий рік поспіль такі акції проводимо і ми біля фотостенда «Герої Небесної Сотні – Загинули за Єдність України», що на Театральному майдані у Луцьку. До повномасштабного вторгнення тут були розміщені портрети всіх загиблих Героїв Волині, а після 24 лютого 2022 року – лише тих, хто проживав у Луцькій громаді. Так, місто

Луцьк – центр Луцької громади, але для всіх нас – це обласний центр. І ми не хочемо ділити наших Захисників по районах.

2024 року ми зверталися з цим питанням до посадовців обласної влади, внесли його на розгляд першого засідання Робочої групи при департаменті соціальної та ветеранської політики Волинської ОДА. На особистій зустрічі в селищі Любешові з цим питанням до голови Во-

линської ОДА Івана Рудницького зверталася наша лідерка в цій громаді, мама загиблого Захисника – Надія Юхимівна Корець», – далі ділиться наболілим Алла Климюк.

На звернення Надії Корець надійшла така відповідь від заступниці Луцького міського голови Ірини Чебелюк:

«Розглянувши звернення Надії Корець, інформуємо, що, відповідно до рішень виконавчого комітету міської ради від 23.02.2023 №106-1 «Про Положення про пам'ятний фотостенд «Герої Небесної Сотні – Загинули за єдність України» та від 19.11.2024 №671-1 «Про внесення змін до рішення виконавчого комітету від 23.02.2023 №106-1 «Про Положення про пам'ятний фотостенд «Герої Небесної Сотні – Загинули за єдність України», від початку повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну на пам'ятному фотостенді розміщуються фотографії загиблих військовослужбовців, які були зареєстровані або постійно проживали (не менше п'яти років) у населених пунктах Луцької міської територіальної громади, а також – фотографії загиблих військовослужбовців, сім'ї яких (батьки, дружини, діти) зареєстровані або не менше п'яти років проживають у населених пунктах Луцької міської територіальної громади.»

Місце розташування пам'ятного фотостенда не дає можливості його розширення. Питання розширення, зміни місця та фінансування, пов'язаних з обсягом цих робіт, може бути розглянуто після завершення війни».

Цитуємо лист-відповідь директорки департаменту соціальної та ветеранської політики Волинської ОДА Оксани Гобот:

«Луцька міська рада повідомила про те, що вони готові провести громадські слухання щодо заміни існуючого фотостенда на цифровий пам'ятник, який слугуватиме сучасним способом збереження та вшанування пам'яті наших героїв, що віддали життя за незалежність України. Крім цього, міськрадою повідомлено, що розгляд питання розроблення фотостенда можливий за декількох умов: співфінансування з територіальними громадами, розроблення положення щодо розміщення фотографій та збір інформації про осіб, які загинули (померли), що наразі є неможливим у зв'язку із закритим доступом до них. Водночас, на меморіальному комплексі «Вічна Слава» у Луцьку у 2016 році було освячено камінь на місці, де планується спорудження пам'ятника воїнам, загиблим у зоні АТО. Розглядається можливість встановлення нового фотостенда з цифровим контентом через OR-коди поруч із майбутнім комплексом».

Насамкінець Алла Климюк висловила спільну думку всіх матерів і дружин загиблих захисників Волині у своєму неоправданому горі:

«Всі родини розуміють, що це – тільки відписки. Тому ми наполегливо продовжимо свій гіркий шлях. Адаже ніхто наразі не може сказати, коли закінчиться ця кривава війна, і коли обіцянки чиновників будуть виконані. Чи ж дочекаються всі матері того хвилюючого моменту, щоб, приїхавши в обласний центр із найвіддаленіших сіл Волині, поглянути на світлинку свого найріднішого, який на фотостенді – в одному строю з побратимами, у думках звернутися до нього, покласти квіти?..».

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО,
політичний і державний дія,
учасник війни з росією

Не «слугам» корчити із себе борців за мораль і культуру мови

Якщо «слуга народу», який ніколи не був на фронті, обсміює 6-мільярдну допомогу Порошенка для ЗСУ, послати його «на три літери» – по-моєму, логічно. Тим більше – після того, як лідер слуг, пан Зеленський, почав свою політичну кар'єру з того, що послав з екрана ТБ усю Верховну Раду і окремо взятого депутата, цитую: «До сраки»

Показово, що цим депутатом був Олег Барна, простий вчитель із Тернопільщини, контужений під час Революції Гідності, доброволець ЗСУ з 2014 року. Олег був поранений у той час, як майбутній гарант давав концерти в окупованій Горлівці і ховався від повісток.

Олег Геройськи загинув на фронті у 2023-му, поки «слуги» брали хабарі, а депутат Яременко замовляв прямо із зали Верховної Ради повію.

Якщо для когось це забута історія, то нещодавно було багато матюків Президента Зеленського в американському інтерв'ю під державними штандартами (зі словами «по*ер». – Ред.).

А днями вже шавка Банкової Мар'яна публічно назвала Міністра оборони і Головкама ЗСУ дов@ами.

Так що не «слугам» корчити із себе борців за мораль і культуру мови.

Якщо «служі» Яременко не подобається курс «руського корабля», він мав би пошкаржитися на Порошенка не собі подібним амебам із монобільшості, а тим, кому довіряє народ найбільше – бійцям ЗСУ.

От взяв би Яременко, та й поїхав із Порошенком у його наступний візит на Донбас.

От став би перед бійцями, яким влада «слуг» так гарно обіцяє повне забезпечення і дронами, і фортифікацією, і «ребами». Та й врзав би правду матку про те, що ці поїздки Пороха – піар та «фігня».

Хотів би побачити вердикт бійців.

Хоча знаю точно: на фронті для таких зелених діячів «анал» – не табу.

В переносному, звісно, сенсі.

* – Матеріали у рубриці «Погляд» відображають винятково думку автора, яка може не збігатися з точкою зору редакції. «Волинь» не відповідає за достовірність та тлумачення наведеної інформації і виконує винятково роль її носія.

■ Прямая мова

Марк РЮТТЕ, генсек НАТО, про те, що Північноатлантичний альянс повинен готуватися до протидії армії путіна:

Ми маємо готуватися до війни. Це – найкращий спосіб уникнути війни.

В обмін на зброю президент США Дональд Трамп хоче отримати від України рідкоземельні метали. Як відомо у рамках «Плану Перемоги», презентованого минулого року, Київ пропонував ЄС і США укласти угоди про інвестиції у видобуток урану, титану і літію.

Найбільше народжень у 2024 році в Україні зафіксовано у Львівській та Київській областях – 15 642 та 10 222 немовлят відповідно. У Волинській області було зареєстровано 7 442 народження (смертей – 12 779).

Дмитро МАТВІЮК – боєць із міста Луцька;
Андрій ПУНДОР – боєць із міста Луцька;
Олександр ПАНЬКО – боєць із селища Торчин Луцького району;
Микола КОНОВ – боєць із села Старосілля, що на Маневиччині;
Павло БУРЕЦЬ – боєць із міста Рожище;
Микола ЧУС – боєць із міста Луцька;

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр ОСТАПЧУК – боєць із села Вишнів, що на Ківерцівщині;
Сергій ЧЕЛЯДА – боєць із селища Головне, що на Лубомльщині;
Сергій ВОРНЧКОВСЬКИЙ – боєць родом із

села Коритниця Володимирського району (проживав у селі Стенжаричі цього ж району);
Олександр ПАНАСЮК – боєць із міста Ковеля;
Сергій ВОРОБЧУК – боєць із села Заріччя Володимирського району;

Андрій ІШКОВ – боєць родом із селища Цумань, що на Ківерцівщині (проживав із сім'єю у місті Рівне);
Олександр АРИСТОВ – боєць із села Зубильне, що на Локачинщині;
Михайло ЖЕРДЕЦЬКИЙ – боєць із села Костюхнівка, що на Маневиччині;
Сергій КОЗЛОВ – боєць із міста Луцька;
Сергій ЛАЗАРЄВ – боєць із

міста Луцька;
Микола ДЕМЕНТЄВ – боєць із села Мельниця Ковельського району;
Олег САХАРЧУК – боєць із міста Ковеля;
Андрій КАРАЦАЙ – боєць із міста Ковеля;
Анатолій КАРПУК – боєць із селища Щацька;
Сергій ЗІРКЕВИЧ – боєць із села Юнівка, що на Локачинщині.

■ Пряма мова

«Гітлер хотів убити мене тому, що я – єврей, зараз путін намагається вбити мене за те, що я – українець»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Михайло ДРАПАТИЙ, командувач Сухопутних військ ЗСУ, про випадки вбивства співробітників ТЦК:

«Блисквична і жорстка реакція влади – єдина можлива в ситуації свавілля проти військових. Без справедливого покарання вбивць, зловтішників і зрадників, ми отримаємо ще більше вбитих у тилу побратимів... Єдине, що відділяє нас від ворога – це Сили оборони України, Збройні сили. Поки ми втрачаємо найкращих наших людей на фронті, в тилу не маємо втратити совість. Ми зобов'язані поважати тих, хто взяв до рук зброю і ціною власного життя боронить наші міста, людей у них, кордони, небо і землю, нашу державу, наш прапор, наш дім».

Роман ШВАРЦМАН, 89-річний мешканець Одеси, який пережив Голокост, виступив у німецькому парламенті:

«Путін намагається знищити нас як націю, так само як Гітлер намагався знищити євреїв під час Другої світової війни. Гітлер хотів убити мене тому, що я – єврей, зараз путін намагається вбити мене за те, що я – українець».

Сергій ФУРСА, аналітик, про вбивство на Полтавщині військовослужбовця ТЦК:

«росіяни тріумфують і тому, що це сталося, і тому, що вони зробили все, щоб це сталося, і тому, що багато українців готові радіти чи співчувати вбивці. Вбивці українського солдата. І це все – результат дуже ефективності російської пропаганди, яку залюбки «хавають» прості українці, які цього тижня раділи і зупинкам грантової допомоги для України, і вбивству українського солдата. Занадто багато російських наративів під час війни з росією. Це – шлях до поразки. І треба визнати, що програємо в головах, щоб це змінити... І сьогодні путін тріумфує. Бо вбивати українських солдатів уже почали самі українці. Яких він надихнув. Використав їх страху. І глупоту».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про геноцид:

«Зловив себе на думці, що сьогодні, у 80-ту річницю жертв Голокосту, ми, українці, дуже схожі на євреїв Європи 1940-х років. Так само, як євреї тоді, зараз ми гинемо, а всі інші намагаються нас не помічати».

Борислав БЕРЕЗА, політик, про вибух у Рівненському ТЦК, внаслідок якого загинула людина і кілька було поранено:

«Ті, хто скоїли це, повинні сісти на довільне і не важливо, що їх мотивувало, чи хто ними керував. Той, хто радіє цьому, – наволоч, гірша за рашистів, бо радіє трагедії у своїй країні проти своїх військових. Це – не українець, а – манкурт та зрадник».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, публіцист, дивується радості деяких українців, що США припинили фінансування в Україні проектів за програмою USAID:

«Противники американської допомоги таки мене розізлили».

Ну добре, я готовий прийняти (хоча ні, не готовий!), що ви проти допомоги фермерам із розмінуванням, ВПО – з житлом, місцевим громадам – із генераторами, лікарням – із обладнанням. Тому що у вас особисто все – добре: ви – не фермер, живете у власній квартирі й не хворієте.

Але як щодо бомбосховищ у школах? Ваші діти до школи ходять? Нічого не турбує? Чи в них – броньовані капелюшки?

Це – якась суміш вкрай низького інтелекту, нульової емпатії, вміння радіти лише тому, що в сусіда корова здохла, і нестримного бажання вистріляти собі в ногу, щоб ненависним бюрократом зробити гірше».

Зоя КАЗАНЖИ, блогер, про обстріл росіянами центру Одеси:

«Балістика по центру Одеси. Є постраждалі. Сильно пошкоджена будівля готелю «Брістоль». Це – серце міста. Історичні пам'ятки. Охороняється ЮНЕСКО. Певне, наші одеські «пушкіністи» пишуть термінового листа в ЮНЕСКО. Про те, що росіяни варварськи знищують історичні, архітектурні, культурні пам'ятки. Пушкін, яким вони так переймалися, нешкодженний. А за Пушкіним завжди приходять пушки».

Олег ШАРП, дипломат, про рішення Регламентного комітету Верховної Ради відсторонити Петра Порошенка на одне пленарне засідання через нецензурні слова у бік «слуги» Богдана Яременка:

«Зеленський матюкається – весь світ тягає його цитати та ще й із перекладом. Порошенко приватно «посилає» негідника, який прямо із залу ВР замовляє повій – як він міг! Бойко пропонує брататись із росіянами – його навіть голосу в Раді не позбавляють. Порошенко надає допомогу ЗСУ на 6 млрд грн – ату його!».

Олег КАРПЕНКО, заступник директора Фонду «Повернись живим», про майбутнє:

«Суспільство має усвідомити, що шлях до перемоги лежить через перебудову нашої буденності. Так, як було до 24 лютого 2022-го, вже ніколи не буде. Щоб продовжувати існувати як нація та країна, нам доведеться стати повністю мілітарними. З великою імовірністю мілітарними доведеться стати назавжди. І це стосується не тільки війська – йдеться буквально про все: про економіку, про культуру, про людей різного віку, професій та соціального статусу. Маючи такого сусіда, Україна та українці завжди повинні бути готовими до бою».

Максим ЖОРІН, військовий, заступник командира 3-ої ОШБр, про зниження мобілізаційного віку:

«Мобілізаційний вік в Україні знижувати треба, але створивши для цього відповідні умови. Вважаю, що молоді ми маємо дати можливість підписати контракт на визначений термін. На рік, два, а не до кінця військового стану. Друга складова – грошова мотивація. Потрібні одноразові виплати при підписанні контракту для молоді. Разом зі зрозумілою перспективою по строках служби це може стати тим рішенням, що навіть збільшить кількість добровольців в армії молодого віку».

■ Про це говорять

Фотоколаж із сайту telegraf.com.ua.

П'ятий президент «послав» Богдана Яременка після того, як останній дорікнув експрезиденту тим, що той особисто возить допомогу на фронт.

Порошенка хочуть відсторонити від роботи за слово з «трьох букв»

Ще в грудні минулого року в кулуарах Верховної Ради п'ятий президент різко висловився в бік депутата Богдана Яременка, відомого тим, що колись на робочому місці в парламенті він замовляв по телефону... повій

Василь РОГУЦЬКИЙ

Цими днями Регламентний комітет парламенту розглянув сварку між депутатами і прийняв рішення відсторонити лідера «Європейської Солідарності» Петра Порошенка на одне пленарне засідання. При цьому в умовах, коли таке засідання триває безперервно через воєнний стан, санкція може діяти до серпня – вересня!

Нецензурно Петро Порошенко висловився навіть не з трибуни, а в особистій суперечці. При тому, після початку великої війни багато політиків, зокрема, Президент Володимир Зеленський, дозво-

ляють собі публічно використовувати нецензурщину. Зважаючи на це, рішення вигнати депутата з сесійної зали на багато місяців за слово «з трьох букв», виглядає як банальна розправа з політичним опонентом. І це – в умовах війни, коли всі говорять про єдність, а експрезиенти, які у значній мірі винні в початку війни, і далі спокійно працюють у Верховній Раді. Якийсь абсурд. Щоправда, за цю рекомендацію Регламентного комітету ще має проголосувати у залі вся Верховна Рада.

Як повідомлялося, Петро Порошенко «послав» Богдана Яременка після того, як останній дорікнув експрезиденту тим, що той особисто возить допомогу на фронт.

КОМЕНТАРІ

Ярослав ЖЕЛЕЗНЯК, нардеп від «Голосу»:

«Це – абсолютний ідіотизм. Позбавлення участі в голосуваннях у

Раді ні політичної логіки не має, ні іншої... Уявляєте, скільки разів ми матюкаємося в парламенті за цієї влади? Так можна повиганяти всіх і одночасно».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від «Євросолідарності»:

«Рішення про відсторонення Петра Порошенка на пів року від депутатської роботи в залі проголосоване слугами та ОПЗЖ. Виключно!

Уявляєте, скільки разів ми матюкаємося в парламенті за цієї влади? Так можна повиганяти всіх і одночасно.

При цьому ОПЗЖ у залі їм не заважають, а «ЄС» під стенограму «слуги» Зеленського назвали ворогом. Логічно, всі, хто тиче їх носом у корупцію, непрофесійність, політичну цензуру, невідповідність до війни, знищення державних інституцій – це вороги. Опозиція, генерали, армія, децентралізація – це їхні вороги. А ОПЗЖ і Порт-

нов – друзі. Не переплутайте!

Всі депутати нашої фракції заявляють про політичний тиск на нас, нашу команду, членів родин. Це – політична розправа, яка свідчить, що влада зірвалася з гальм і втратила останні краплі здорового глузду».

Олег СААКЯН, політолог:

«Якщо справді було припинення Яременка з боку Порошенка, то він мав би піти до суду і вирішити це там. А не використовувати для цього парламент, оплачений платниками податків, і підставляти зараз його репутацію».

Борислав БЕРЕЗА, політик:

«Я не є прихильником Петра Порошенка, але і мовчати не планую. Це – треш! Спостерігаю, як із себе корчить морального авторитета та еталон цнотливості слуга «Анал-табу» Яременко, який замовляв послуги повій на засіданні ВР... Спостерігаю, як за відсторонення Порошенка голосували

ти, хто отримав підозри в корупції, їздив до путіна та дивним чином не помітив використання лайливої лексики Зеленського. Ну, всі ж розуміють, що це не має ніякого відношення до моралі чи культури, а – банальна дрібна пошта Зеленського та намагання виключити Порошенка з публічних процесів у Верховній Раді».

■ Політична кухня

«Вибори під час війни – це вбивство єдності»

Петро Порошенко під час зустрічі з дипломатами, політиками та експертами у Французькому інституті міжнародних відносин заявив, що виборчі процеси в Україні під час війни руйнують внутрішню єдність і вигідні тільки путіну

Ольга СОКОЛОВА

«Ві знаєте, що означають вибори в Україні зараз? Вбивство єдності. Бо вибори – це завжди боротьба.

А єдності не може бути під час виборів. Про це знає будь-яка демократія», – зазначив п'ятий президент. Він наголосив, що в такій ситуації не виграють ні Порошенко, ні Зеленський, а тільки – путін.

«Хто б став переможцем на цих виборах? Одна людина – путін. У нього вже є продумана кампанія з дезінформації. У нього є п'ята колона. І він ніколи не відступить назад зараз, під час війни, якщо відбуватимуться вибори, він просто скористається моментом. Це – неприйнятно, – наголосив Петро Порошенко. – Ми повинні виграти війну. Ми по-

винні припинити вогонь. І вибори мають відповідати загальним критеріям демократії та свободи. Я – проти виборів зараз».

«І коли ви питаєте: «Ви все ще думаєте про вибори, пане президенте?» – моя відповідь буде «так», я дуже мрію про перемогу на виборах. На виборах, коли я буду кандидатом у депута-

Хто б став переможцем на цих виборах? Одна людина – путін.

ти Європарламенту від України, коли Україна буде членом Європейського Союзу. Про інші вибори будемо думати в майбутньому», – резюмував Порошенко. ■

За свій перший тиждень президентства Джо Байден під час публічних виступів говорив дві години 36 хвилин і використав 24 259 слів. Новий президент США Дональд Трамп публічно говорив майже сім годин і 44 хвилини, а використав 81 235 слів за тиждень, із них – понад 22 тисячі лише за день інавгурації. Відтак зараз обговорюють питання щодо прийому на роботу додаткового персоналу, відповідального за перетворення його слів у письмовий текст.

Курська операція допомогла убезпечити Суми та Харків від окупації. Про це заявив Президент України Володимир Зеленський в інтерв'ю Associated Press.

■ Редакційний щоденник

Прості. Працьовиті. НеПереможні!

Чим переймався і з чого дивувався спеціальний кореспондент газети «Волинь» Ігор ЛІСОВИЙ

...СКРОМНИМИ ТРУДАРИЯМИ, ЯКІ БЕЗ УСЯКОЇ ПУБЛІЧНОСТІ ДЕНЬ У ДЕНЬ ПРАЦЮЮТЬ ДЛЯ ЗСУ

Сніг випав уночі. У темряві, в мерехтінні вуличних ліхтарів, він сипав добре, але на ранок уже втрачав силу. А коли прийшов зимовий світанок, то і взагалі почав танути. З четвертого поверху добре видно засніжену Алею Героїв перед будівлею виконкому Нововолинської міської ради, і двірника – Сергія Дудіка. Він, незважаючи на мокру погоду і холодний вітер, акуратно вибирає сніг від кожного портрета, поправляє квіти, статуетки ангелів, які приносять сюди рідні загиблих Героїв. Сергій – двірник, пенсіонер, дуже добрий і прийнятний у спілкуванні чоловік.

Саме тому й, напевно, комунальні керівники доручили йому обслуговувати територію біля адмінбудівлі органів державного управління: тут завжди людно, приїжджають гості, іноземні делегації, все повинно бути чисто, без сміття. І Сергій справляється тут на відмінно, та й ще має ділянки біля інших адмінбудівель.

З п'ятої години ранку він – на ногах, з шостої – вже на робочому місці, як і багато його коле. Треба віддати їм належне – Нововолинськ давно має славу охайного міста і її не втрачає. А ще Сергій, за покликком серця і природної вихованості, слідкує за порядком на Алеї: відкидає сніг, прибирає листя, замітає, розставив все на місце, якщо вітер порозкидав. Рідні приходять, бачать порядок і дякують йому.

Ви, напевно, відначили, особливо в містах і містечках, селищах, як побільшало людей старшого віку серед працівників комунальної сфери. На заклик керівників цих підприємств, колективи поповнили пенсіонери, які тут раніше працювали. Гостро постала проблема водіїв, слюсарів, зварників – людей, які були з досвідом роботи. Адже молоді – мобілізовані в ЗСУ і захищають державу від рашистської підлоти.

Сергій Дудік за покликком серця і природної вихованості слідкує за порядком на Алеї Героїв.

Один із наших захисників прибув напередодні новорічних свят у рідний Нововолинськ у десятиденну відпустку і, як на зло, у будинку через аварію в мережі, була відсутня вода. На другий день звернувся у відповідне підприємство, щоб вирішити проблему. Обіцяли, як для війни, зробити все якнайшвидше, але спеціалістів – обмаль. Всі виконують невідкладні роботи, пояснили. На що захисник відповів: «У мене у взводі також людей бракує, але ж я позиції не залишаю і вас не заставаю йти туди». Подіяло. Незабаром приїхали спеціалісти з ЖЕКу й усунули поломку. Кожен із вас може навести безліч прикладів чисто людської безкорисливості.

Поряд із уже зніменними в державі, області, районах і містах потужними волонтерськими фондами, є сотні громадян, які без всякої публічності день у день працюють для ЗСУ: печуть, засолюють, закручують, збирають гроші для закупівлі дронів, колючого дроту.

Таких людей відкрив для себе цього літа, які трудяться при волонтерському центрі Свято-Михайлівської церкви у Нововолинську. Її настоятель – отець Михайло Нідзельський – уже десятки разів сам був на передовій із гуманітарним вантажем. Майже щодня до таких

волонтерських кухонь прибувають фермери, одноосібники і привозять продукцію для виготовлення тушонки. Як мовлять в народі, «пів кабана, а то й – цілого».

...У банку в черзі переді мною старший чоловік просить касира зі своєї пенсії у розмірі 5200 гривень – одну тисячу перерахувати на ЗСУ. Я пішов услід за ним відразу, щоб, можливо, матеріал для газети підготувати. Він зняковів і... відмовився, просто сказав: «Я – людина віруюча і Бог усе бачить».

Тим часом 80-річна нововолинчанка, яка зазнала у юному віці жорстокого переселення у Сибір і десятирічного поневіряння там, знову ж із своєї пенсії просить доньку щомісяця перераховувати тисячу гривень на ЗСУ. З такими людьми, ми точно, – непереможні!

...ТВОРЧИМ ПОШУКОМ У ЧАС ЖОРСТОКОЇ ВІЙНИ

І це не є ніби втеча від війни, щоб «забутися» про неї, відійти від напливу інформації про загиблих, обстріли, руйнування (і на цьому тлі – шокуючі повідомлення про мільярдні розкрадання та корупційні діяння високопосадовців). Всупереч жорстокій війні, прагнемо довести, що ми – не здаємося, а працюємо й творимо з потроєною енергією!

Бо вже стало традицією, що вихованці зразкового вокального ансамблю «Паросток» нововолинського Центру дитячої та юнацької творчості з кожного конкурсу привозять зорепад нагород і майже завжди виборюють перші місця у всіх номінаціях. Буквально протягом минулих грудня і січня юним талантам із «шахтарського міста» аплодували в Сокалі, Львові, Трускавці...

За цією феєричною легкістю приховується титанічна робота керівника гуртка – Наталії Сидоренко, – розповідає директор Центру Євгенія Свистунова. – Я націлюю на участі гуртківців у престижних конкурсах, високопрофесійних, бо там видно твої досягнення, бачиш інших, стараєшся, щось переймаєш. У львівських конкурсах членами журі є викладачі музичної академії, оперні співаки, а це свідчить про їхню вимогливість. Наші діти долають виставлену для них планку. Але головна тут – Наталія Миколаївна. Вона для дітей, а їх тут займається більше двадцяти, – головний учитель вокалу, ніби мама, і під час поїздок – організатор цікавих екскурсій. Така самовіддана педагога відразу помічається батьками і вони допомагають у виборі конкурсів, співфінасування, пошуку спонсорів і автоперевізника, у супроводі під час поїздок на фестивалі.

«У мене у взводі також людей бракує, але ж я позиції не залишаю і вас не заставаю йти туди».

Відразу запрошується інший приклад. Коли почалася повномасштабна війна росії проти України, у Бужанківському ліцеї імені Миколи Корзюнка Поромівської громади Володимирського району, з ініціативи директора Світлани Василюк, уже на третій день війни у навчальному закладі на повну потужність працював волонтерський центр – і обертів тут не збавляють й до сьогодні.

Практично всі ліцеї і гімназії Нововолинської громади стали такими центрами: педагоги вчили дітей і приймали на навчання переміщених осіб, вантажили й розвантажували гуманітарну допомогу, на кухнях пекли хліб і здобу, організували ярмарки. І ніні, коли цей рух взяли в руки професійні волонтери, педаго-

ги не залишаються осторонь. Зокрема, у Нововолинській громаді вони залучають додаткові кошти у навчальні заклади через міжнародну і проектну діяльність – виграють гранти. Це вже зробили у ліцеях №2, №8, №4 міста шахтарів. А грант від іспанського уряду на суму 4 мільйони євро, виграний колективом ліцею №1, є вражаючим. З такими людьми ми не переможними.

...ДЕМОГРАФІЧНИМ КОЛАПОСОМ І ПРОТИДІЙ ОМУ

На запитання «Скільки нас є?» – ми відразу промовляємо цифру 1990 року – 52 мільйони. Через секунду поправляємо, що за тридцять років українців зменшилося до 42 мільйонів, а війна внесла значні корективи і... замовкаємо. Сьогодні наші демографи вивели хоча б приблизну цифру. Ось що прогнозують науковці.

Примітно, що історичний максимум було зафіксовано у 1993 році – йшлося про 52,2 мільйона населення, – каже заступник директора з наукової роботи Інституту демографії та проблем якості життя, демограф Олександр Гладун. – Скільки людей проживає в Україні станом на 2024 рік, достеменно не знає ніхто, оскільки це складно поррахувати. Приблизно на кінець того року населення України становило трохи більше 34 мільйонів, якщо оцінювати в кордонах 1991 року. Якщо брати лише підконтрольну територію, то буде взагалі – 28–29 мільйонів.

Раніше в уряді зробили прогноз, що до 2040 року населення України скоротиться до 25 мільйонів. Провідний науковий співробітник Інституту демографії та проблем якості життя НАН України Світлана Аксьонова заявила, що цей сценарій – песимістичний, але – не найгірший, бо «потрібно бути готовими й до того, що у нас буде значно менше, ніж 25 мільйонів...».

Давайте цю ситуацію кожен спрогнозує на свій район, місто, селище. У 1990-х роках минулого століття у Нововолинську реєстрували до 800–900 пологів, позаминулого року – біля 400, минулого – ще на 50 менше, але падіння – незначне, некризове, некатастрофічне. Хоча через рік-два може призвести до закриття дитячого садочка, через кілька років – ліцею. Від так званої оптимізації нікуди не дінемося, але й у розпач не падаймо.

У Нововолинську до Великодня влада міста і керівники КНП «Нововолинська центральна міська лікарня» планують відкрити оновлений (сучасний ремонт, найновіше обладнання, кваліфіковані спеціалісти) центр планування і підтримки сім'ї. Боремося і протидіємо невтішним прогнозам. Значить – переможемо! ■

■ Світ із нами!

Фото – Ігоря ЛІСОВИГО.

Лікар-хірург, депутат Нововолинської міської ради Магомед Магомаєв (третій ліворуч) разом із зарубіжними колегами під час приймання гуманітарної допомоги.

Легендарний лікар-реабілітолог із Іспанії здійснив благодорну місію в «шахтарське місто» Волині

Завдяки йому, КНП «Нововолинська центральна міська лікарня» отримала важливу гуманітарну допомогу

Ігор ЛІСОВИЙ

Депутат Нововолинської міської ради, голова вільних профспілок медичних працівників України КНП

«Нововолинської ЦМЛ», лікар-хірург Магомед Магомаєв організував через своїх колеґ гуманітарну допомогу із профспілок Великої Британії і лікарів Іспанії. Цю допомогу з Іспанії особисто доставив лікар-реабілітолог Хорхе Аранда, 42 річний остеопат, доктор наук із світовим іменем, голова громадської організації «Hands with Heart». Привезені обладнання і лікарські препарати сприятимуть покращенню надання реабілітаційної медич-

ної допомоги військовим та й загалом – пацієнтам КНП «НЦМЛ». Вони допомагатимуть якісно та ефективно відновлювати функції опорно-рухової системи, нервової системи, що, в свою чергу, покращить якість здоров'я пацієнтів.

Варто зазначити, що Магомаєв Магомед Джамбулатович вже не вперше організовує гуманітарну допомогу для пацієнтів КНП «НЦМЛ». Завдяки його сприянню та співпраці, вже неодноразово до нововолинських колеґ приїж-

дали представники профспілок Великої Британії. Вони особисто доставляли медичне обладнання та подарунки для військових, які перебували в лікарні.

Щира та велика подяка від профспілок, медичних працівників та всієї громади організатору неодноразової гуманітарної допомоги від вільних профспілок Великої Британії – Христову Форду та його колеґам, організації «Ukraine Solidarity Campaign», також голові громадської організації «Hands with Heart», лікарю-реабілітологу Хорхе Аранда, банку La Casa за надану матеріальну допомогу, логістичній організації Fundacion La Caixa та пану Луїсу – за швидку і якісну доставку медичного обладнання для нашої лікарні. ■

Пульс тижня

Чоловік до смерті побив свого знайомого

У селі Скобелка, що на Горохівщині, за місцем проживання люди виявили місцевого мешканця з тілесними ушкодженнями і без ознак життя, 1967 року народження

Соломія МУЗИЧКО

Працівники кримінальної поліції встановили, що побив чоловіка його знайомий, також місцевий, 1992 року народження, який уже раніше мав проблеми з законом. Під час словесного конфлікту він завдав знайомому численних ударів руками й ногами, внаслідок чого потерпілий помер від отриманих травм.

Слідчі вже оголосили зловмиснику про підозру за ч. 2 ст. 121 Кримінального Кодексу України: за умисне тяжке тілесне ушкодження, що спричинило смерть, йому може загрозувати від 7 до 10 років позбавлення волі.

Сьогодні суд обиратиме йому запобіжний захід – тримання під вартою. ■

Апеляція не допомогла уникнути 10 років за вбивство

Волинський апеляційний суд залишив у силі вирок суду першої інстанції, яким 34-річного жителя Луцька визнано винуватим в умисному вбивстві (ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України) та призначено йому покарання у виді 10 років позбавлення волі

Соломія МУЗИЧКО

Прокурори в судах двох інстанцій довели, що учергі 2 січня 2024 року нетверезий чоловік у будинку на вулиці Ветеранів у Луцьку під час конфлікту кілька разів вдарив ножем 43-річного знайомого, батька п'яťох дітей. Внаслідок отриманих травм чоловік помер. Убивство було вчинено у присутності 11-річної доньки загиблого.

Задоволено також цивільні позови прокурорів про стягнення з обвинуваченого на користь неповнолітніх потерпілих понад пів мільйона гривень заподіяної злочином моральної шкоди. Вирок набрав законної сили. ■

22-річний молодик вирішив «позмагатися» з патрульними

Конфлікт трапився 1 лютого у Луцьку

Соломія МУЗИЧКО

Під час опрацювання виклику між 22-річним лучанином та нарядом патрульних виник інцидент. Фігурант поводився агресивно та вчинив активний опір поліцейському, пошкодивши формений одяг.

Патрульні затримали розбишаку. На місце прибула слідчо-оперативна група Луцького РУП. Порушника помістили в ізолятор тимчасового тримання.

За процесуального керівництва прокуратури, слідчі вже оголосили йому про підозру за ч. 2 ст. 345 Кримінального Кодексу, максимальна санкція якої – позбавлення волі до 5 років. ■

Депутат із ножем: футбольне поле перетворилося на арену

Керівник Волинської обласної прокуратури повідомив депутату однієї із селищних рад Луцького району про підозру в хуліганстві, вчиненому із застосуванням предмета, заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень (ч. 4 ст. 296 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

За даними слідства, учергі 20 жовтня 2024 року, нетверезий обранець громади на футбольному полі в рідному селищі намагався ножем пошкодити колесо мотоцикла, за кермом якого перебував неповнолітній.

Коли йому це не вдалося – намагався вдарити ножем підлітка, але той, обороняючись, перехопив руками ніж, відтак відбувся пораненнями рук та поверхневою раною грудної клітки.

Наостанок депутат ще імітаційно погрожував дитині застосуванням зброї.

Вирішується питання про обрання підозрюваному, який уже мав конфлікти із законом, запобіжного заходу. ■

Скандал тижня

Експосадовець митниці спритно втік від ВЛК через паркан

У Луцьку співробітники Терцентру комплектування і соціалізації (ТЦК), ймовірно, затримали колишнього посадовця Волинської та Буковинської митниць Юрія Терещука

Любомира НАТИНКА

Відповідне відео із затриманням з'явилося у соцмережах. Митника, начебто, «бусифікували» біля спортзалу, де він тренувався.

Факт затримання підтвердила для zaxid.net пресслужба обласного ТЦК, не назвавши імені чоловіка, а лише першу літеру його прізвища – Т. Однак за даними журналіста Тараса Середича, йдеться саме про Юрія Терещука.

У пресслужбі Волинського обласного Територіального центру комплектування та соціальної підтримки пояснили, що під час здійс-

Колишній заступник начальника Волинської митниці Юрій Терещук.

Під час проходження військово-лікарської комісії, скориставшись завантаженістю лікарів та військовослужбовців, втік із місця проходження ВЛК через паркан.

нення заходів із оповіщення поліцейські затримали чоловіка, який перебував у розшуку в системі «Оберіг». «Військовозобов'язаний був доставлений до ТЦК. Під

час проходження військово-лікарської комісії, скориставшись завантаженістю лікарів та військовослужбовців, втік із місця проходження ВЛК через паркан. Повідомляємо, що громадянин Т. надалі перебуває у розшуку», – зазначили у прес-центрі.

Хто ж такий Юрій Терещук?

Раніше Юрій Терещук працював заступником начальника Волинської митниці. Був звільнений у 2016 році, коли в пункті пропуску «Дорогуськ» затримали 1,5 тис. бургерів. Після скандалу Терещук поновився на посаді через суд, але знову був звільнений у 2019. У 2020 році посадовець став заступником начальника Буковинської митниці Державної митної служби України. У 2021 році після засідання Ради національної безпеки оборони Терещука відсторонили, він потрапив до сотні митників, яких було звільнено. Водночас у декларації за 2023 рік Юрій Терещук вказав, що офіційно працює на Буковинській митниці. ■

Неподобство

Жарт про замінування обернувся судовим вироком

У Луцьку судили уродженця Львівщини, який 23 листопада 2024 року зателефонував до поліції та неправдиво повідомив про вибухівку у пасажирському автобусі

Соломія МУЗИЧКО

Суд визнав чоловіка винним у кримінальному правопорушенні проти громадської безпеки та завідомо неправдивому

повідомленні про загрозу безпеці громадян.

За даними слідства, обвинувачений, перебуваючи в пасажирському автобусі сполученням «Луцьк – Рівне», зателефонував до

поліції та повідомив, що транспорт замінований.

Правоохоронці оперативно встановили особу чоловіка за номером телефону. Відомо, що обвинувачений родом із Львівщини, має інвалідність 3 групи, не працює, розлучений, на утриманні має неповнолітнього сина.

У суді порушник повністю визнав свою вину, але мотиви свого вчинку пояснити не зміг.

Суд призначив чоловіку покарання – 3 роки позбавлення волі. Проте звільнив від відбування призначеного основного покарання, замінивши його іспитивним терміном строком на 1 рік. ■

Світ природи

Рідкісні гості над Волинню: знаку теплої зими чи зміна клімату

На території Ківерцівського національного природного парку «Цуманська пуща» помітили перших перелітних птахів – рідкісних сірих журавлів, котрі занесені до Червоної книги України

Любомира НАТИНКА

Два «ключі» журавлів, які повернулися з вирию, побачили в небі поблизу села Домашів, на схід від села Тростянець. Перша зграя складалася з 18 птахів, друга – з 14 особин. Вони рухалися в західному напрямку.

Сірий журавель зазвичай зимує в тепліших регіонах: Південна Європа, Північна Африка чи Близький Схід. Помітити цих птахів у зимовий період над Волинню – це рідкість. Їхній приліт, найімо-

вірніше, пов'язаний із теплою зимою.

«Минулого року в кінці лютого вони вже були на території парку, зокрема пару журавлів бачили в урочищі Балярка. Зазвичай ці птахи з'являються у нас у березні. Якщо ще будуть морози, то вони відлітають південніше. Журавлі траводні і харчуються рослинками, корінцями. Серед перелітних птахів є види, які прилітають ранньої весни чи навіть у зимовий період, коли є потепління. Йдеться про гусок, чайок, мар-

тинів, зябликів, лелек та інших», – розповів «Суспільному Луцьк» провідний фахівець з екологічної освіти нацпарку Максим Рудік.

Довідково: Журавель сірий – це один із найбільших птахів Європи, його зріст сягає 1,2 метра, а розмах крил – до 2,4 метра. Вони можуть долати відстань до 200 км за день під час міграції. Якщо повертаються раніше, це може бути ознакою теплої зими або змін у їхніх традиційних місцях зимівлі. ■

Джерело: kpr.com.ua/Володимир Лойко.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Сумна звістка сколихнула громадськість Волинського краю: 30 січня після важкої хвороби назавжди покинув білий світ справжній митець –

НАЙДА Ярослав Андрійович,

який своєю особистістю й піснями зачаровував не тільки своїх земляків. Його голос звучав зі сцен на багатьох континентах, адже виступав солістом знаменитого ансамблю пісні і танцю України «Колос».

Життєва зірка Ярослава Найди засвітилася 2 січня 1945 року в селі Верба Володимирського району. Закінчив Оваднівську десятирічку, а згодом – Луцьке державне музичне училище. З 1969 року й до останніх днів свого життя

був керівником оркестру ансамблю «Колос», його солістом-вокалістом. Він удостоєний звання Заслуженого працівника культури України. Кілька десятиріч очолював Торчинську дитячу музичну школу, де виховано сотні обдарованих музикантів.

Світла пам'ять про нашого відомого земляка житиме в його піснях, які він залишив після себе.

Резонанс

За лики новоявлених «святих» митрополит Михаїл отримав догану

Як відомо, на початку листопада 2024 року у низці місцевих ЗМІ з'явилися повідомлення про зображення волинських бізнесменів та політиків на стінах Свято-Троїцького кафедрального собору Луцька. Ідея ця дуже не сподобалася громадськості міста. Тому 7 листопада синод Православної церкви України (ПЦУ) утворив робочу комісію, яка мала з'ясувати причини появи портретів «нани живих світських осіб»

Бізнес-ідею митрополита Луцького і Волинського Михаїла не оцінили ні громадськість міста, ні парафіяни, ні вище церковне керівництво.

Віра НАША

А цими днями стало відомо, що Синод Православної церкви України (ПЦУ) виніс догану керівнику Волинської єпархії Михаїлу через появу фресок із зображеннями бізнесменів та «світських осіб» на стінах Свято-Троїцького кафедрального собору. Інформація про це з'явилася 3 лютого на офіційному сайті ПЦУ.

На засіданні заслухали звіт комісії, яка працювала у соборі в грудні 2024 року, і дійшли висновку, що зображення меценатів у соборі було ініціативою та розпорядженням самого митрополита.

Фрески, кажуть у Синоді, були створені з порушенням православної іконографічної традиції та розміщені

«Фрески, кажуть у Синоді, були створені з порушенням православної іконографічної традиції та розміщені на висоті поряд з іконами святих, що викликало «широкий негативний резонанс».

на висоті поряд з іконами святих, що викликало «широкий негативний резонанс». Після розголосу ці

зображення були прибрані.

Також на засіданні говорили про «одноосібний стиль ухвалення керівником Волинської єпархії рішення, численні приклади свідомого виокремлення себе і очолюваної ним єпархії від повноти Помісної Церкви, що виявляється зокрема у використанні не властивих сучасній українській православній традиції богослужбових предметів, численних фактах ігнорування архієреєм у своїй діяльності 34-го Апостольського правила, зокрема і через одноосібну взаємодію, без відома і благословення Предстоятеля, з главами інших Церков, у свідомому ігноруванні низки норм Томосу про автокефалію, що стає причиною несправедливих нарікань на адресу всієї ПЦУ, – це та інше приводить до шкідливих наслідків, стаючи причиною до спокусу».

Окрім догани, керівника Волинської єпархії також вирішили звільнити з посади голови Синодальної комісії у справах монастирів і чернецтва та виключити з її складу. Це рішення у Синоді ПЦУ пояснили тим, що ми-

Подуріли!

23-річний молодик намагався підірвати потяг з військовою допомогою

Контррозвідка Служби безпеки нейтралізувала ще одну спробу рф влаштувати диверсію на українській залізниці

Ліна ВОГОНЬ

За результатами комплексних заходів на Рівненщині затримано агента фсб, який намагався закласифікувати саморобний вибуховий пристрій (СВП) під залізничну колію, яка використовується для вантажних перевезень.

до відповідальності за вандалізм на місцях поховання українських військових. У поле зору фсб він потрапив як ідейний прихильник рашизму та через бажання виїхати в росію, про що неодноразово писав у соцмережах.

Як встановило розслідування, фігурант отримав покрокову інструкцію від своїх російських кураторів: прибути на Рівненщину, забрати зі схрону вибухівку і встановити її за визначеними координатами на коліях.

Під час розслідуван-

ті, які готували вибух поблизу районного управління поліції у Рівному.

Російських агентів затримали «на гарячому», коли намагалися встановити біля адмінбудівлі сумку із саморобним вибуховим пристроєм. Завербованими виявилися 19-річні молодики, які шукали швидкі заробітки на Telegram-каналах.

Фігуранти прибули до Рівного за день до запланованого злочину. Після приїзду до міста вони отримали від окупантів геолокацію схрону, з якого забрали вибухівку для вчинення теракту.

«У момент закладки вибухівки окупанти планували підірвати її за допомогою виклику на мобільний телефон, який був під'єднаний до саморобного вибухового пристрою. При цьому теракт мав відбутися, коли поблизу поліцейської об'єкту перебувало багато правоохоронців, а самі агенти ще знаходилися біля вибухового пристрою», – розповіли в СБУ.

За цей безглуздий вчинок 19-літнім юнаком загрожує до 12 років ув'язнення із конфіскацією майна. ■

«Завербованими виявилися 19-річні молодики, які шукали швидкі заробітки на Telegram-каналах.»

Як інформує пресслужба СБУ, окупанти планували дистанційно активувати вибухівку під час руху потягу і таким чином зрвати поставки військової допомоги на передову. Утім, зловмисник не встиг навіть встановити СВП, оскільки СБУ затримала його біля колії «на гарячому».

За матеріалами справи, агентом виявився безробітний 23-річний житель Львівщини, який уже притягався

на було отримано докази виконання фігурантом ще одного завдання – він збирав інформацію про місця базування підрозділів Сил оборони на Львівщині. Наразі зловмисник перебуває під вартою, йому загрожує довічне ув'язнення з конфіскацією майна.

Не встигли жахнутися від цієї новини, як вплинула нова: Служба безпеки України вранці 3 лютого затримала двох жителів Сумської облас-

У Луцьку жінка народила 14-у дитину. З Волинського обласного перинатального центру виписалася Любов

Ройко із Ківерцівщини. 14-им у родині став хлопчик. Велика сім'я, яка виховуватиме відтепер 8 доньок та 6 синів, мешкає в селі Башлики Луцького району.

Будьте обережні!

На Волині активно продають ... «міражні» дрова

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вже вкотре закликають усіх не користуватися послугами сумнівних продавців та невідь-чимі оголошеннями в соціальних мережах. Проте, на жаль, мало хто дослухається до цих порад

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Черговою жертвою ошуканців став житель села Колодеже Городищенської територіальної громади Луцького району.

Чоловік повірив обіцянкам телефонного гендиря дровами й перерахував дурисвітові на вказану ним банківську картку авансом 6300 гривень. А віз, як мовиться, і досі там!

Горохівські правоохоронці вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 190 КК України (передбачена кримінальна відповідальність у виді обмеження волі на строк до 3 років). ■

Погляд

Євгенія СОМОВА,
журналістка

Байдужість, як і куля, вбиває

У січні відбувся перший в цьому році обмін військовополонених. Цього разу, на жаль, він був значно меншим, ніж у грудні минулого року. Додому повернулися 29 наших воїнів та цивільних – висунажених, хворих. У багатьох – серйозні кульові поранення, наслідки мінометних травм. А ще – втрата зору, туберкульоз, ампутація кінцівок, що свідчить про умови, в яких їх утримували, відсутність належної медичної допомоги. Серед звільнених є й двоє волинян. Але, на жаль, ще чимало наших захисників та цивільних знаходяться у неволі, терплять психологічні, фізичні знущання і катування

Якось, проходячи Театральним майданом обласного центру, звернула увагу на групу людей біля Цуму із прапорами та плакатами. Вони закликали підтримувати українських військовополонених, які перебувають у російських в'язницях. А з вулиці лунали автомобільні сигнали. Так водії автовок підтримували учасників акції «Не мовчи! Полон вбиває».

Того дня до Цуму прийшло небагато людей –десь із 30. І, як розповідали організатори заходу, подібне можна спостерігати часто. Приходять переважно одні і ті ж. Люди, у родинних яких є загиблі, зниклі безвісти чи військовополонені. Їх це болить найдуже. Решта – проходять мимо. Певно, тому, що ця проблема поки що не їхня. У них – все добре, немає загиблих чи зниклих безвісти, або ж тих, хто потрапив у полон. А ось тим мамам, дружинам, дітям, котрі за будь-якої погоди приходять до Цуму із плакатами, написи на яких крають серце, хотілося б, щоб їхня вервечка вздовж дороги була довшою. Хотілося б, відчути, що не одні у боротьбі за повернення своїх найрідніших чи намагання знайти хоча б якусь звістку про них.

«І що дає оте галасування?», – почула від жінки, котра теж затрималася біля учасників акції. – Хто їх тут почує? Луцьк ж – не Київ. Там до Верховної Ради близько, до усяляких міністрів, а в нас й до Київського майдану далеко».

Такі міркування дивно чути. Але, як то кажуть у кожного своя думка. Для мене ж ці заходи – нагадування усім: суспільству, владі, кому маємо завдячувати можливість спокійно жити. Вони дають зрозуміти військовополоненим, що про них не забули. А це – важливо, бо ж дає сили триматися у ворожих катівнях. Та й для їхніх родин є неабиякою підтримкою. Адже декотрі із них чекають своїх чоловіків із полону роками. Скажімо, сім'я Бакумів із Ковеля.

Влад, син Тетяни Бакум, служив у «Азові». У 22 роки, після виходу із «Азовсталі» разом із побратимами, потрапив у полон. І перебуває там донині. Востаннє телефонував мамі у травні 2022 року. А через кілька днів із соцмереж вона дізналася, що син – у полоні. І потягнулися довгі дні болю та невідомості. Жінка намагалася телефонувати усім, хто міг мати хоча б якусь інформацію про них, відстежувала повідомлення у соцмережах. Із них їй дізналася, що їх відвезли в Оленівку. Потім знову місяць невідомості. І в липні 2022 року почула про теракт, під час якого загинуло майже 50 наших полонених – і земля захиталася під ногами. На щастя, її Влада у цьому «чорному» списку не було.

Нині син пані Тетяни перебуває у в'язниці поблизу російського Таганрога. І, що найголовніше – живий. Тримається і, як розповів його друг, теж «азовець», Андрій Богдан, котрий торік повернувся з полону, ще й інших хлопців підтримує.

Влад приходив до мамі у снах, стукає у двері. І вона вірить, що побачить його, обійме, розцілує. І коли хтось із «азовців» повертається з полону, звертається до них із одним запитанням: «Ти не бачив Влада?».

Пані Тетяна – постійна учасниця акцій «Не мовчи! Полон вбиває». І не лише в Ковелі, а й у Луцьку, Рівному, Києві. Їздила навіть у Польщу, де під стінами російського посольства українці організовували мітинг на підтримку наших військовополонених. Вона, як ніхто інший, вірить, що такі заходи мають неабияку силу, здатні досягнути поставленої мети. Вони згуртовують суспільство. Завдяки їм світ дізнається про знущання, які терплять наші захисники у російських тюрмах. Такі акції спонукають владу, міжнародні організації докласти більше зусиль, щоб рф швидше звільнила військовополонених, щоб умови їхнього утримання були кращими, був міжнародний моніторинг, якого росія не хоче допустити. Певне, тому й нагадує активна молодь, рідні в'язнів усім: суспільству, світові, країні-агресорці, що пам'ятаємо кожного з них і будемо робити усе, аби вони повернулися додому. Адже байдужість, як і куля, вбиває. ■

■ Пульс тижня

За 7 тисяч доларів відправляв у Європу

Організатора каналу незаконного переправлення осіб через кордон спіймали на гарячому

Любов ВОЛИНЮК

Оперативні працівники відділу внутрішньої та власної безпеки по 6 прикордонному загону ГВЗВВБ «Захід», спільно з управлінням міграційної поліції та оперативниками 2 відділу 6 управління ДВКР СБУ, за процесуального керівництва Волинської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Західного регіону, задокументували злочинну діяльність 25-річного волинянина.

Житель Ковельського району організував схему незаконного переправлення військово-зобов'язаних чоловіків через державний кордон України до Польщі.

Днями під час спроби порушення державного кордону та при передачі «клієнтом» 7 000 доларів США організатору каналу, останнього було затримано у рамках статті 208 КПК України.

У фігуранта справи правоохоронці провели обшуки, під час яких вилучили речові докази, що вказують на протиправну діяльність.

Організатору каналу незаконного переправлення осіб через кордон повідомили про підозру за ч. 3 ст. 332 Кримінального кодексу України. ■

За убивство вагітної лосихи зловмиснику загрожує до 5 років ув'язнення

29-річному жителю села Броди Ковельського району повідомлено про підозру в порушенні правил полювання (ч. 2 ст. 248 КК України)

Любов ВОЛИНЮК

За даними слідства, увечері 23 січня 2025 року в заборонений для полювання період, не маючи дозволу на відстріл тварин, занесених до Червоної книги України, чоловік разом із поки не встановленим спільником приїхали автомобілем на територію Гірницького лісництва.

Використовуючи нарізний карабін «Sabatti Rover 870», підозрюваний двічі вистрілював у самку лося європейського, яку вистежив на території, а опісля перерізав тварині горло.

Окрім лосихи загинуло також двоє її ненароджених малят.

Своїми незаконними діями браконьєр завдав шкоди навколишньому природному середовищу на 240 тисяч гривень. 100 тисяч гривень він уже відшкодував у ході досудового розслідування.

Як зазначають у Волинській обласній прокуратурі, за вчинене йому загрожує покарання до п'яти років позбавлення волі. ■

У Шацькому національному парку серед зими прокинулися мурашки

Ще одне аномальне явище у лісі взимку помітили природоохоронці

Леся КВІТКА

Тепла зима у Шацькому національному природному парку спричинила незвичні природні явища, зокрема активність мурах у січні. Це може вказувати на значне потепління, яке впливає на біоритми комах.

У нормальних умовах мурахи впадають у сплячку (діапаузу) на зиму, але через теплу погоду вони можуть прокидатися раніше. Це підтверджує порушення біологічних ритмів комах через зміни клімату. Такі відхилення можуть мати серйозні екологічні наслідки, зазначають фахівці.

Подібні явища підкреслюють необхідність ретельного моніторингу кліматичних змін та впливу глобального потепління на екосистеми та розробки природоохоронних заходів.

«Це не є нормою, – коментують працівники нацпарку. – Однак, маємо надію, що у людства ще є можливість змінити ситуацію. Усе залежить лише від наших дій – екологічна відповідальність, сталий розвиток і технології, що зменшують негативний вплив на довкілля, можуть допомогти зменшити ці наслідки. Головне – не ігнорувати сигнали, які дає нам природа!!!» ■

■ На лінії вогню

Воїн своїм влучним вогнем знищує повітряні цілі противника на найнебезпечніших ділянках фронту.

Фото: Відділення комунікацій 68-ї окремої егерської бригади імені Олекси Довбуша.

Волинський Егер – мисливець за ворожими дронами – отримав високу нагороду від Головнокомандувача

За проявлену особисту мужність, героїзм, стійкість та рішучість під час виконання службового обов'язку в умовах, пов'язаних із ризиком для життя, захисник нагороджений нагрудним знаком Головнокомандувача Збройних Сил України «Золотий хрест»

Леся КВІТКА

Молодший сержант Віктор Яринич на псевдо Егер – військовослужбовець 68-ї окремої егерської бригади імені Олекси Довбуша оперативного командування «Захід» Сухопутних

військ Збройних Сил України – родом із Ковельщини. Своім влучним вогнем він знищує повітряні цілі противника на найнебезпечніших ділянках фронту. Серед його трофеїв – чимало одиниць російських БПЛА на Покровському напрямку. Наприклад, перебу-

ваючи у складі мобільної вогневої групи на передовій позиції, він в одному випадку влучним вогнем зі стрілецької зброї знищив ворожий FPV-дрон. В іншому – виявив ворожий БПЛА «Орлан». Влучним вогнем групи з ПЗРК та стрілецької зброї, боєць ліквідував повітряну ціль, а невдовзі навечно приземлив небезпечний «Ланцет», застосувавши стрілецьку зброю разом із групою бійців.

Нещодавно, за дорученням Головнокоманду-

вача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського, молодшому сержантові Віктору Яриничу було вручено почесний нагрудний знак «Золотий хрест».

Егер, мобілізований Ратнівсько-Старовижів-

ським РТЦК та СП Волинської області, як і інші військовослужбовці-«росомахи», продовжує нищити російських окупантів та вороже озброєння, наближаючи українську Перемогу на полі бою. ■

■ Нарешті!

Розробка родовища піску на території «Старовижівського Буковелю» – незаконна

Прокуратура захистила від знищення заказник із пам'яткою археології

Наталка МУРАХЕВИЧ

Господарський суд міста Києва задовольнив позов Ковельської окружної прокуратури в інтересах держави до Державної служби геології та надр України і суб'єкта

господарювання, визнав незаконним і скасував наказ Держгеонадр, а також визнав недійсними результати проведення аукціону, договір купівлі-продажу спеціального дозволу на користування надрами та цей спеціальний дозвіл.

Нагадаємо, прокурори встановили, що всупереч вимогам законодавства про охорону природно-заповідного фонду Держав-

на служба геології та надр України у січні 2024 року на електронному аукціоні продала приватному підприємству спеціальний дозвіл на користування надрами для видобування піску Старовижівського родовища.

Родовище ж розташоване в межах лісового фонду Дубечненського лісництва філії «Ковельське лісове господарство» ДП «Ліси

України» на території загальнозоологічного заказника місцевого значення «Смолярівський» – і його розробка надалі може призвести до знищення об'єкта природно-заповідного фонду.

Окрім того, родовище знаходиться на пам'ятці археології «Галина Воля-1» – стоянці доби мезоліту в урочищі «Семенова Гора», яка внесена до Переліку нововиявлених об'єктів археологічної спадщини Волинської області та взята під охорону держави.

Прокурори в суді довели незаконність та неприпустимість розробки родовища на території заказника. ■

■ Отакої!

Поліція знищила близько 30 літрів закваски та майже 10 літрів готового самогону

На території Ковельського району поліцейські виявили та вилучили незаконний алкоголь

Любов ВОЛИНЮК

Дільничні офіцери поліції провели профілактичний захід, спрямований на протидію незаконному виготовленню та збуту алкогольних напоїв домашнього виробництва. Здійснили перевірки у селах Тойкут, Лапні та Заріччя.

У результаті проведе-

Фото: Ковельського районного управління поліції ГУНП у Волинській області.

боротьбу із «зеленим змієм» правоохоронці продовжуватимуть. них заходів було виявлено близько 30 літрів закваски для виготовлення самогону та приблизно 10 літрів

готового самогону. Виявлену продукцію було знищено, відповідно до чинного законодавства.

Стосовно власників незаконного алкоголю складено адміністративний протокол за ст. 176 Кодексу України про адміністративні правопорушення (незаконне зберігання та виготовлення алкогольних напоїв домашнього виробництва).

Профілактичні заходи з виявлення та припинення незаконного виготовлення і реалізації алкоголю на території району тривають. Правоохоронці закликають громадян дотримуватися чинного законодавства та утримуватися від порушень, які можуть призвести до адміністративної чи кримінальної відповідальності. ■

Кладовище, яким у Ковельській громаді користуються зараз, практично заповнене, тому територію розширять на майже 10 гектарів. Відповідне погодження про зміну цільового призначення суміжних земельних ділянок із лісогосподарських на рекреаційні – 24 січня погодив Кабінет Міністрів України.

У лікарнях Луцька та області – дефіцит донорської крові 1-ї групи з позитивним і 2-ї – з негативним резусом. Відтак фахівці закликають реєструватися на ДонорUA та здавати кров.

■ Про це говорять

Село Ветли ризикує залишитися без оперативної допомоги рятувальників

У цьому населеному пункті, що на Любешівщині, неподалік кордону з Білоруссю, планують закрити 23-й пост 12-ї частини 4-го загону ДСНС. Громада стурбована, адже відстань до найближчого пожежного поста – близько 45 кілометрів. У разі надзвичайної ситуації це може стати критичною проблемою

Фото Любові ПАВЛІК.

Ось у такому сучасному, добре облаштованому приміщенні розташований пожежний пункт, який можуть закрити.

трів. Спершу рятувальники обслуговували 10 населених пунктів, але з 2019 року цей перелік скоротили до п'яти. Наразі особовий склад поста налічує дев'ять чоловік, включаючи начальника.

Любов Павлік припускає, що причиною закриття пожежного поста є брак фінансування. Головне управління

ДСНС Волинської області, за її словами, хоче переказати його утримання на місцеву громаду, однак війна значно обмежила фінансові ресурси селищної ради.

Староста села зазначає, що Ветли з населенням 1800 осіб потребують оперативної допомоги рятувальників, адже відсутність пожежного

поста може стати небезпечною для громади:

– Якщо його закриють, то тоді до нашого населеного пункту буде дуже далеко. Від найближчого пожежного поста – десь 45 кілометрів. Дороги немає там взагалі. То потрібно годину чи дві їхати. А треба, щоб рятувальники прибули за 20 хвилин. ■

« Якщо його закриють, то тоді до нашого населеного пункту буде дуже далеко. Від найближчого пожежного поста – десь 45 кілометрів. Дороги немає там взагалі. »

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Про це повідомила «Главкому» староста села Любов Павлік.

Пожежний пост у Ветлах функціонує з вересня 2007 року в прикордонній смузі (до Білорусі – 2 – 5 км). Він був відкритий через віддаленість села від районних цен-

■ Колесо історії

Тільки із гетто в Маневичах було розстріляно близько трьох тисяч людей

«Голокост – забуття не підлягає», – у Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту в місцевому краєзнавчому музеї було відкрито виставку з такою промовистою назвою

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На фейсбук-сторінці музею йдеться про те, що у серпні 1941 року, згідно з розпорядженням рейхсміністра східних земель про адміністративний поділ окупованих областей України, територія Волинської області увійшла до складу генерального округу (Generalbezirk) «Волинь». Його центром стало місто Луцьк. Округ увійшов до складу рейхскомісаріату «Україна» з центром у Рівному. Його очолював гауляйтер Е. Кох. Протягом літа 1942-го акції масового знищення євреїв відбулися в багатьох місцевостях.

Фото із фейсбук-сторінки Маневичького краєзнавчого музею.

Про Голокост – дуже трагічну сторінку в нашій історії – написано багато книг, з якими знайомить виставка.

Зокрема в Маневичах було розстріляно близько трьох тисяч людей, більшість із яких – євреї. Перед знищенням вони були примусово зібрані в гетто.

Про події, що стоять за кожним із експонатів, які знаходяться на виставці, розповідає відвідувачам головна зберігачка фондів музею – Олена Шепелева. На виставці представлені експонати, які доповнять уяв-

лення про Маневиччину та її мешканців, котрі жили в часи нацистської окупації.

Вони матимуть змогу побачити предмети, що зберігаються у колекції музею, та нові надходження, нещодавно передані сюди. Пані Олена, розповідає про людей, чий долі пов'язані з переданими експонатами. Адже, багато українців, ризикуючи життям, рятували

євреїв від знищення. Під час Голокосту на Маневиччині загинуло до 10 тисяч євреїв. Нині в Маневичській громаді встановлено чотири пам'ятних знаки цієї трагедії – в Маневичах, Чорторийську, Троянівці та Цмінах.

« Під час Голокосту на Маневиччині загинуло до 10 тисяч євреїв. »

В 2021 році, до речі, на Маневиччині працювала розвідкова історична експедиція від Меморіального музею Голокосту США у Вашингтоні, метою якої був збір інформації про збереження пам'яті про Голокост на Маневиччині, запис свідчень очевидців про праведників світу, наших земляків, що рятували євреїв під час II світової війни. Отже, про маневиччан вже знають і у США. ■

РЕКЛАМА

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідоцтво ЗП/0202/19 від 21.02.2022р.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.
Тел.: 0662945953, 0978154505.

ПП БУРМАКА Н.П.

9, 16, 23 лютого.

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗВ від 22.04.10

■ Пульс тижня

На Любешівщині встановили карантин через випадок сказу

З початку цього року в Камінь-Каширському районі зафіксували 3 випадки загибелі тварин із підозрою на сказ. За результатами проведених експертиз, один – підтвердився

Богдана КАТЕРИНЧУК

Активне вогнище – село Залізняця, що на Любешівщині. Саме там виявили цю інфекційну недугу в лисиці. Тож 31 січня перший заступник голови райдержадміністрації Олександр Михалік скликав протиепізоотичну комісію, щоб обговорити план ліквідації осередку захворювання.

Найперше рішення – встановлення карантину на території села Залізняця. Обмеження скасують через 2 місяці за умови, що за цей час не буде інших подібних випадків.

Фахівці районного управління ГУ Держпродспоживслужби у Волинській області запевнили про контрольовану епізоотичну ситуацію.

– Дезінфекційні заходи, імунізація тварин, які потенційно можуть бути носіями сказу, роз'яснювальна робота серед населення – те, на чому зараз сфокусована увага, – резюмували вони. ■

Доведеться чоловікові сплатити штраф

Житель села Хотешів, що у Камінь-Каширській територіальній громаді, самовільно здійснив забір піску з місцевого (незаконного) кар'єру

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Протиправні дії зафіксувала поліція та передала матеріали Державній екологічній інспекції у Волинській області. Чоловіка притягнуто до адміністративної відповідальності, згідно зі статтею 47 КУпАП (порушення права державної власності на надра), накладено штраф 1700 гривень.

Екологи нагадують, що самовільне користування надрами, укладення угод, які в прямій чи прихованій формі порушують право власності держави на надра, – тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб – від 200 до 500 неоподатковуваних мінімумів. ■

Радість від того, що просто зустрілися живі...

Фото із фейсбук-сторінки Маневичького волонтерського центру.

«Забрали авто на ремонт, – і знову – в дорогу...»

Волонтери Маневичького волонтерського центру ГО Серце Патріота відвідали наших захисників на харківсько-сумсько-донецькому напрямках

Богдана КАТЕРИНЧУК

Про це написала на фейсбук-сторінці очільниця волонтерського центру Валентина Ковальчук. Вона повідомила, що всі замовлення виконані, доставлено два авто, передачі, маскітку, малюнки, смаколики й інші необхідні речі. «Короткі зустрічі, ширі чоловічі обійми, слова підтримки, радість від того, що просто зустрілися живі... Забрали авто на ремонт, – і знову – в дорогу...»

За словами Валентини Миколаївни, захисники передають вітання і щирі слова подяки за підтримку. Короткі зустрічі з ними дають впевненість у тому, що «ми все робимо правильно, що ми сильні тільки разом»

Маневичькі волонтери передали воїнам слова підтримки, частинку домашнього затишку, віру у них та величезні слова подяки за захист.

Для тих, хто хоче долучитися донатами, подано номер картки 4149 4993 9792 8829 Кузьмич Микола Васильович. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Минуло 40 днів тяжкої скорботи і печалі, як перестало битися серце коханої дружини, дорогої рідної мами, люблячої бабусі

Алли Федорівни КОЗАК.

Серце розривається від болю, а сльози не висихають на очах, як ти назавжди залишила нас.

Не можемо змиритися з тим, що ніколи не побачимо тебе, не відчуємо твоєї підтримки та поради, які ти так щедро дарувала нам.

Твій світлий образ назавжди збережемо у нашій пам'яті і пам'яті жителів Іваничівщини. Будемо молитися, щоб Господь оберігав твою світлу, щирю душу в Небесному царстві. Спочивай спокійно.

Чоловік, сини, діти, онуки, правнуки, сваха та вся родина.

У 2024 році в Україні було зафіксовано 495 тисяч смертей. Це у 2,8 рази більше за кількість народжень – 176 тисяч. У Волинській області було зареєстровано 7 442 народження та 12 779 смертей. Це означає, що смертність перевищила народжуваність у 1,7 рази.

■ Фронтові історії

Під час «першої війни» Іван Свиридюк здобув російський танк... за пляшку горілки

А вже у другій, разом із побратимом, узяли в полон п'ятьох ворогів

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

«ОДРАЗУ ПІСЛЯ ВІД'ІЗДУ СПОСТЕРІГАЧІВ ІЗ ОБСЄ НАШІ ПОЗИЦІЇ НАКРИВАЛИ ВОРОЖІ «ГРАДИ»

Іван Свиридюк народився і виріс у селі Мостище Камінь-Каширського району. В сім'ї було троє дітей, але годувалися без батька. Навчався спочатку в будівельному технікумі у Львові на виконроба, а пізніше – в культосвітньому – на режисера-хореографа. Одружився з дівчиною із Мостища, яку направили на роботу в Ратне. Взяли тут земельну ділянку і побудували хату. Хотілося працювати за спеціальністю, але призначили завклубом у віддалене село Самари-Оріхові. Зарплата була маленька, тому роботу покинув і почав їздити «на сезони».

Весною 2014-го пішов по мобілізації в АТО, щоб сина не забрали. Служив головним старшиною у танковому батальйоні механізованої бригади. На початку – матеріального забезпечення майже не було. Ходили в джинсах і светрах із автоматами. Техніку отримали, але майже все було несправне і розкомплектоване. Прийшлося чимало їздити на заводі і випрошувати запчастини, а деколи доводилося навіть... красти. Трохи волонтери допомагали, здебільшого – привозили ключі.

– Коли на початку липня 2014-го почався наш наступ – техніка вже була на ходу, – згадує Іван Адамович. – Пройшли з боями від Артемівська (Бахмута) і Костянтинівки аж до Савур-Могили. Там наш танковий батальйон три тижні під час штурмів підтримував львівських десантників. Потім визволяли Дзержинськ (нині Торецьк), Майорське, Мар'їнку. Тоді у бійців було більше патріотизму, ніж зараз. Ми мали дуже хорошого і грамотного командира батальйону, з яким і нині продовжуємо дружити. Найбільше часу довелося тримати оборону в Зайцевому, біля Горлівки. І в Зайцевому, і ще раніше – під Савур-Могилою два рази були прикриті випадки, коли до нас приїжджали «паскудні люди» – спостерігачі ОБСЄ із перевітками, серед

Фото з архіву Івана СВИРИДЮКА.

«Найбільше мрію, щоб ця кривава бійня швидше закінчилася, адже кожного дня ми втрачаємо своїх найкращих людей», – чесно каже сержант Іван Свиридюк.

яких були росіяни. Як тільки вони від'їжджали, то наші позиції відразу ж накривали ворожі «гради». Тоді я отримав перше поранення і лікувався у госпіталі. Там ставлення до поранених було дуже добрим.

«Москалі відомстили тим, що обстріляли позиції батальйону хімічними снарядами. Від отруйного газу рятувалися хто чим міг, бо протигазу були не у всіх.»

Батальйон Свиридюка був озброєний танками Т-72, які раніше вивели з Чехії і зберігалися в Харкові на заводі. Старшині по штату танк не належав, але він стверджує, що придбав у росіян танк Т-62 за... пляшку горілки.

– Тоді, у 2014 році, війна була не така, як нині. Ми займали частину Зайцевого, а в другій – були «сепари» з росіянами. Посередині – продуктовий магазин: москалі ходили туди за спиртним до обіду, а ми – пізніше. Горілка «Мороша» там коштувала 72 гривні, а в нас вона вже була по 110. Одного разу зайшов туди,

переодягнувшись у цивільне. До мене підійшов росіянин і почав розпитувати, хто я та звідки. Відповів йому, що родом із Тамбова, і це його дуже потішило. Розповів, що він – із Воронежа і запропонував «вийти за магазин» – по-

говорити. Спочатку подумав, що мене хочуть виманити із магазину і вбити. Але москалик був сам і виглядав дуже добродушним. Бідака явно страждав від похмілля і не мав грошей на спиртне. Коли вийшли на вулицю, він розповів, що недалеко від наших позицій стоїть російський танк Т-62. Машина – справна, на ходу, укомплектована боеприпасами, але без палива. Солярку російські танкісти отримували й відразу ж пропивали. Якщо українці хочуть, то можуть прийти вночі і танк забрати, а він – допоможе. За свої послуги добрий росіянин просив

купити йому горілки. Дав йому пляшку «Мороші» – і він пішов задоволений.

Повернувшись до своїх, Свиридюк розповів усе комбату. Командиру пропозиція сподобалася і він виділив кілька каністр із соляркою та механіка-водія на допомогу. Все пройшло, як і домовлялися. Росіянин допоміг перелити паливо в баки та відкрити люки й отримав ще одну, чесно зароблену, пляшку горілки. Танк завівся з пів обороту – і відразу ж рушили до своїх. Хотіли ще й москалика із собою забрати, але він утік. Танк виявився на диво надійним і не раз потім виручав у боях. Узимку його пофарбували білою крейдою – і з посадки обстрілювали ворожі позиції. Наш земляк воював на ньому аж до звільнення з армії у березні 2016-го. Потім працював майстром на будівництві у Києві, мав хорошу зарплату.

«ПІХОТА ВЕСЬ ЧАС ПРОСИЛА ПРО ДОПОМОГУ, А СТРІЛЯТИ НЕ БУЛО ЧИМ...»

Як тільки почалася велика війна – Іван поїхав додому і відразу ж пішов у військкомат. Його зарахували в роту охорони, але на душі було дуже важко. Від старих друзів постійно приходили звістки про страшні бої і втрати побратимів. Тому одним із перших попросився у бойовий підрозділ і за сприяння свого колишнього командира перевівся у 25-й штурмовий батальйон. Спочатку був старшиною мінометної батареї, а потім виконував обов'язки командира мінометного взводу. На озброєнні мали міномети калібром 120 мм.

Близько року воювали на Запорізькому напрямку, а потім ще стільки ж – на Авдіївському. Спочатку тримали оборону, а в червні 2023-го почався наступ. Штурмові підрозділи нормально забезпечили боеприпасами, а також – підтримкою артилерії і вертольотів. Батальйон атакував ворожі позиції біля Малої Токмачки в Оріхівському районі. Там полягло багато наших хлопців, але втрати росіян були ще більшими. Їхню бригаду морської піхоти розбили і змусили відступати. Москалі відомстили тим, що обстріляли позиції батальйону хі-

мічними снарядами. Від отруйного газу рятувалися хто чим міг, бо протигазу були не у всіх. Через отруєння довелося кілька тижнів лікуватися.

Іван Адамович згадує, що одним із його обов'язків було підведення боеприпасів:

– Коли їхали з шофером на ЗІЛ-130, побачили, що в посадці хтось ховається, здогадалися, що це – росіяни. Підїхали до них ближче і почали гукати, щоб виходили, мовляв, «підвеземо на машині». Вийшло четверо чоловік без зброї, яку вони вже встигли викинути. Потім ще одного кацапа знайшли у розваленій хаті, де він ховався, переодягнувшись в цивільне. Усіх п'ятьох повантажили у кузов і рушили до штабу батальйону. Тоді взагалі було багато полонених. Вони допомагали дрова рубати, виконували інші господарські роботи, а на ніч – закривали в погребі, поки їх у нас не забрали.

Після того, як наступ захлинувся, батальйон деякий час відновлювався у тилу, згодом потрапив під Авдіївку. Починали воювати під Бердичами, а потім поступово мусили відступати. Головною причиною цього була нестача боеприпасів. Траплялися дні, коли на взвод із п'яти мінометів давали тільки 10 мін. Не хотілося навіть машину за ними посылати. Піхота весь час просила про допомогу, а стріляти не було чим. Наші хлопці на той час вже мали великий бойовий досвід і били дуже точно. Могли деколи з першого пострілу влучити в бліндаж чи окоп. Одного разу на ходу попали у ворожу вантажну машину, яка перевозила солдатів. То ті, хто уцілів, на ходу вистрибували із палаючого кузова. Якби боеприпасів було хоча б трохи більше, то можна було б тримати позиції. Ще однією проблемою були браковані індійські міни, кожна з яких мала іншу вагу. Такими мінами кудись влучити дуже складно.

Через велику перевагу в силах, ворог за пів року просунувся від Авдіївки до Селідового. В цей час дуже добукуляли російські КАБи. Від вибуху такої бомби отримав контузію, добре, що знаходився за машиною, – інакше все могло бути набагато гірше. У серпні батальйон кілька тижнів відновлювався, а потім опинився у Курській області, де знову зазнали важких втрат.

Іван Адамович відверто говорить, що дуже втомився від війни і найбільше хоче, щоб ця кривава бійня швидше закінчилася. Адже кожного дня ми втрачаємо своїх найкращих людей. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

- Куплю авто ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.
- Куплю запчастини до ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.
- Продам ВАЗ-2101, 1972 р. в. 1,2 бензин, синього кольору. Був пригнаний із Німеччини. Форкоп, багажник верхній, нова зимова гума, літня – в хорошому стані. Гаражне зберігання. Стан – хороший. Ціна 1000\$. Тел.: 097 827 59 54, 099 739 47 24.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам картоплезбиральні комбайни АННА (привезені з Польщі), гноєрозкидач, прес-підбирач Сіпма, маніпулятор Епсілон. Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, щепиль різних фракцій, пісок, камінь бут, фор-мак, відсів, цеглу білу та

червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, це-мент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щепиль різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, ще-

биль, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам пилотматеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столлярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставка. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), №КВ 000517, видане Луцьким районним ТЦК та СП у Волинській області на ім'я Дяк Андрій Михайлович, вважати недійсним.
- Загублену картку водія до цифрового тахографа, номер UAD0000007ZQA000, дійсну до 01.11.2026 р., видану на ім'я Щерба Віктор Георгійович, вважати недійсною.

Усміхніться!

– Що таке здоров'я, куме?

– Це коли, куме, все болить, але ще є сили, що б не йти до лікаря.

– Ходімо, куме, та й вип'ємо по чарці!

– Не могу, куме.

– Овва! А то чому?

– Ну є три причини: по-перше, горілка шкідлива для здоров'я, по-друге, мені лікар суворо заборонив пити...

– А по-третє?

– А по-третє, я вже і так п'яний!

– Андрію, я йду від тебе! Ти постійно мене підколюєш через мою зайву вагу!

– А як же наша дитина?

– Яка дитина?

– Так ти не вагітна?

■ Спорт

«У гравців «Шахтаря» і «Динамо» не вистачає рівня майстерності для достойних результатів у еврокубках...»

Мирон Маркевич. Фото із сайту unian.ua.

До речі, як футболіст Мирон Маркевич у 1977–1978 роках грав за луцьке «Торпедо» – і у 59 матчах забив 7 голів. Потім тренував «торпедівців» у 1984 – 1987 роках, а «Волинь» – у 1991 – 1992.

Таку думку висловив колишній наставник національної збірної України і головний тренер багатьох відомих вітчизняних клубів, зокрема, як «Карпати» (Львів), «Волинь» (Луцьк), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Металург» (Запоріжжя), «Металіст» (Харків), «Дніпро» (Дніпро), – 74-річний Мирон Маркевич

Петро ПАС

У заключному 8-турі групового етапу Ліги чемпіонів минулої середі донецький «Шахтар» прогнозовано програє німецькій «Боруссії» з Дортмунду (1:3) та опинився на 27-му місці із 36-ти команд у підсумковій таблиці групового етапу ЛЧ. Тобто, не пробився у плей-офф. А днем пізніше киявське «Динамо», хоч і вимушило свою першу перемогу в цьогорічній Лізі Європи, з мінімальним рахунком переграючи латвійський РФШ (1:0), але фінішувало ще нижче – на 34-му щаблі із 36-ти можливих.

І найгірше у всій цій ситуації – те, що набрані 0,4 бала до таблиці коефіцієнтів, які заробило «Динамо», стали останніми пунктами, які наша країна здобула в поточному сезоні.

Еврокубки 2024/25 завершилися для України з одним із найнижчих результатів за сезон – 3.600 бали. Поки що ми – на 23-му місці в Європі (нас уже обігнала Сербія і наздоганяють Угорщина та Румунія). І цей показник (3.600) – 4-ий найнижчий за всю історію незалежної України в еврокуб-

ках. Востаннє результат був нижчим у сезоні 1996/97. Тобто зараз Україна набрала за сезон найменше очок за останні 28 років. Навіть дискваліфікована з еврокубків країна-агресор РФ автоматично отримує більше (4.333).

М'яко кажучи, рівень УПЛ – слабуватий, висококласних леґіонерів: один – два, і всі – в «Шахтарі».

А це означає, що сезони 2025/26 та 2026/27 Україна проведе в еврокубках із чотирма командами, і набрані очки ділитимуться на 4. Чемпіон України 2025/26 стартуватиме з 1-го раунду кваліфікації Ліги чемпіонів 2026/27. Щоб потрапити до основного етапу ЛЧ, українській команді потрібно буде пройти аж чотирьох суперників. Переможець Кубка України (або друге місце УПЛ) розпочне виступи з 1-го раунду відбору Ліги Європи. Команди, які займуть 2-ге та 3-тє місця в УПЛ (або 3-тє та 4-тє), стартуватимуть із 2-го раунду кваліфікації Ліги конференцій.

Наскільки прогнозованими для вас були такі невтішні показники українських клубів на евроарені? – запитав кореспондент «Українського футболу» Віктор Глухенький по завершенню групових раундів у Мирона Маркевича.

– Сподівався, як і більшість уболівальників, на краще, але... Сумнувало

вийшло, скажемо прямо. На жаль, нині такий рівень наших команд. Вони не є конкурентоспроможними на евроарені. І із тим, як би не хотілося, варто змиритися.

– Якщо відкинути одну величезну, глобальну проблему для нашої держави – війну, то чи є ще якісь логічні пояснення відверто ганебному виступу «Динамо» в Лізі Європи, поганому – «Шахтаря» в Лізі чемпіонів та невиходу навіть до основних стадій Ліги конференцій «Кривбаса» та «Полісся»?

– Основна проблема, звісно ж, – війна. Від неї – все лихо. Тільки по її завершенні наш клубний футбол почне рухатися вперед. До війни в «Динамо», «Шахтарі», «Металісті», коли я там працював, було багато леґіонерів класних, якісних. І наші хлопці теж не пасли задніх. Був дуже хороший, навіть високий рівень футболу на внутрішній арені й результати в Європі, а це – взаємопов'язані процеси.

А зараз що? М'яко кажучи, рівень УПЛ – слабуватий, висококласних леґіонерів: один – два, і всі – в «Шахтарі». Навіть у «Динамо» немає хороших гравців-іноземців.

– Чи є сенс критикувати Шовковського та Пушича за невтішний виступ «Динамо» та «Шахтаря» в еврокубках?

– Ні. Вони, як на мене, й так роблять все, що можуть. На жаль, є таке поняття, як рівень майстерності, а його багатьом гравцям «Динамо» та «Шахтаря» елементарно не вистачає для достойних результатів в Лізі Європи та Лізі чемпіонів.

– У сезоні 2025/26 років від України в Лізі чемпіонів гратиме лише одна команда – чемпіон УПЛ. І розпочне вона свій шлях у найпрестижнішому турнірі Старого світу аж із першого кваліфікаційного раунду. Зважаючи на такий шлях, а пройти треба буде чотири команди, бо після кваліфікації номер три ще є фінальна, чи до снаги буде «Динамо» або «Шахтарю» пробитися до основної стадії ЛЧ?

– Буде дуже важко і не важливо, хто в підсумку стане чемпіоном УПЛ. Нині більше шансів на «золото» – в «Динамо» (вони мають 10-очкову перевагу над «Шахтарем», зігравши на один матч більше. – Ред.), але, якщо кияни не підсиляться – зміцнитися треба не лише обороною, а й півзахистом, то перший – другий раунди мають пройти, а от далі... Не впевнений.

Читайте більше спортивних новин за цим QR-кодом:

■ Увага, конкурс!

«Ніколи стільки не брешуть, як під час...»

А далі, переконаний, що ви закінчите цю знамениту фразу, яку повторюють уже понад століття: «...як під час війни, після полювання і напередодні виборів». А належить вона знаменитому...

ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ

Грицько ГАРБУЗ

Стоп, але за умовами нашої вікторини, насамперед ми маємо повторити запитання туру, на яке сьогодні даємо відповідь. Тому – й надалі дотримаємося традиції.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-2» (ЗИМА-2025)

Сьогодні ми заховали світлицю відомої особистості. У школі інформацію про неї вивчали ми всі. А її крилату фразу, в якій поєдналися три часи – минулий, теперішній і майбутній – люблять часто цитувати наші політики.

Асоціативний ряд щодо виразу: Юлія Тимошенко, Йосип Сталін, Барон Мюнхгаузен, Володимир Зеленський, Остап Вишня, Валерій Залужний.

Фото якої особистості, автора цієї влучної цитати, ми заховали у гранатобузі?

Отто Едуард Леопольд фон Бісмарк-Шенгаузен (1815–1898) – «Залізний канцлер», глава уряду Пруссії, а потім – єдиної Німецької імперії протягом 28 років (1862–1890 рр.), «політик, який за життя став легендою, лідер, який дивним чином сполучав у собі рідкісне почуття реального і нахабний натиск, віру в нескінченні можливості політичної та військової сили і здатність блискуче, spritно маневрувати (а коли треба – і відступати), відвертий цинізм і віковий почуття дворянської честі, залишив після себе величезну спадщину» (за газетою «День»). Серед його скарбів – і ця крилата фраза на всі віки, в якій поєдналися три часи – теперішній, минулий і майбутній: **«Ніколи стільки не брешуть, як під час війни, після полювання і напе-**

редодні виборів». Кожен в її істинності у своєму житті переконувався не раз. Проте у нашому конкурсі лише одиниці зуміли її розгадати.

І хто це зробив, тобто вказав правильну відповідь – **«Отто фон Бісмарк»,** – ви дізнаєтесь вже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а також – на сайті volyn.com.ua.

А нам час оголошувати завдання нового туру. Сподіваюся, що цього разу – легке для вас.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-5» (ЗИМА-2025)

Сьогодні ми заховали від вас назву річки, про яку останнім часом було чимало новин. А складається вона на нашій мові, якщо уважно придивитися, і зі скороченого жіночого імені однієї відомої всім керівниці, і зі знаного зі шкільних років «законау», і з гарної квітки, і зі слова, яке часто супроводжує жест, а також – з іншої знаменитої річки...

Хоча назва цього водного потоку пішла від птахів, якими славиться, зокрема, і Волинь.

Що за слово ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 13 лютого (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88 обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Висота» (Ярослава Магучіч, Січеславщина).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

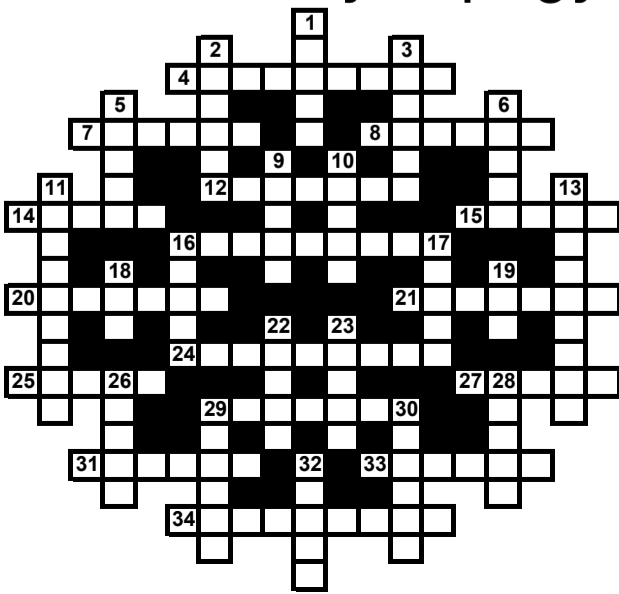
■ Кросворд

Склала Надія ЗОЗУЛЯ, місто Луцьк

«Чемпіонат у середу»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

4. Одна з форм спортивних змагань. 7. Частина залу для глядачів нижче сцени. 8. Гібрид кавуна та гарбуза. 12. Доброякісна пухлина залоз організму. 14. Церковне вино. 15. Попередня об'ява про виставу, сеанс фільму. 16. Найнижчий за звучанням струнний смичковий музичний інструмент. 20. Незаперечна істина, що не потребує доведення. 21. Озеро в Угорщині. 24. Настя Лісовська. 25. І жіноче ім'я, і сорт виногра-

ду. 27. Легка, жвава музика із повторами основної теми. 29. Білий гриб. 31. Вузкий довгий прапор на військових суднах. 33. Учитель спортсменів. 34. Урядовий документ.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Богиня переможець в війни у грецькій міфології. 2. День тижня. 3. Салонна гра, із французької – «бесіда». 5. Пристрасний бальний танець. 6. Червоний корунд. 9. Повільний музичний темп. 10. Вільна людина Запорозької Січі. 11. Захворювання корінців спинномозкових нервів. 13. Одна з найближчих до Землі галактик. 16. Кома-

ха-кровопивця. 17. Число Пі з погляду математика. 18. Князь Київської Русі. 19. І гадюка, і негідник. 22. Причина появи полум'я. 23. Легкоплавкий метал. 26. Свійська птиця. 28. Ансамбль із восьми виконавців. 29. Прикраса, підвішена на ланцюжку біля ключів. 30. Молоцна годувальниця. 32. Жанр літературного твору.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 15 СІЧНЯ:

По горизонталі: 9. Нокаут. 10. Автор. 11. Овація. 12. Шопен. 13. Консоль. 17. Донна. 20. Колонізація. 22. Гроза. 23.

Анонс. 26. Карма. 27. Бар. 29. Васал. 30. Ступка. 31. Апорія. 32. Посол. 33. Куб. 35. Токар. 36. Осада. 38. Павло. 40. Інтернатюра. 44. Тенор. 45. Малаятко. 48. Добро. 51. Венера. 52. Стала. 53. Гектар.

По вертикалі:

1. Золото. 2. Тадей. 3. Юта. 4. Овен. 5. Соло. 6. Хор. 7. Фагот. 8. Діоніс. 14. «Опора». 15. Свічка. 16. Ліана. 18. Голосування. 19. Лінографюра. 21. Краса. 22. Гасло. 24. Свято. 25. Осика. 27. Бак. 28. Раб. 34. Уранія. 37. Арена. 38. Потік. 39. Тренер. 41. Чардаш. 42. Нонет. 43. Шопка. 46. Літо. 47. Теля. 49. Газ. 50. Яга. ■

Незламні

«Я мріяв обручку носити...»

23-річний волинський боєць Богдан Озімок, сержант 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого, на війні втратив кисть правої руки. Зараз військовослужбовець готується до протезування і мріє... повернутися у ЗСУ

Фото з особистого архіву Богдана ОЗІМКА.

Богдан Озімок військовий фах обрав із 18 років.

сержанта. На жаль, довго я не прослужив на цій посаді, – оповів свою історію «Суспільному Луцьк» боєць.

Продовження розповіді про Захисника – на с. 9

Оксана КОТ, Богдана ШЕВЧУК

У війську Богдан з 18 років. Пройшовши навчання у Полтавському інституті зв'язку, відправився на Рівненський полігон. Зі слів військовослужбовця, він взагалі був списаний з військової служби, бо має проблеми зі здоров'ям, проте батько, який також служив у війську, допоміг потрапити в армію.

– Почав будувати кар'єру від стрільця-телефоніста до головного

На поворотах долі

Дівчисько із зачіскою «під хлопчика»

Їхній рейс затримали. Пасажири нервували. Оксана ж почувалася спокійно. Вона звикла до всього. І якихось зайвих півгодини очікування – дрібничка, порівняно з її життям. Курт, Оксанин чоловік, як кожен німець, любить порядок. Із десятком разів дивився на годинника. І ось нарешті Оксана з Куртом зайняли свої місця. Вони летять із Франкфурта до Нью-Йорка. Курт отримав вигідний п'ятирічний контракт. Оксана жартома назвала його «виграшем на мільйон». Цим рейсом літають чимало її співвітчизників. Літак набирив висоту. А Оксанині спогади летіли до рідної землі...

Фото із сайту depositphotos.com.

«Після смерті матері Оксані обстригли довге розкішне волосся...».

красу наводити. Свиня, корова, город, плита, батько. Скільки разів тата з підводи стягувала... Але не мала злості, шкодувала батька, бо добрим був. Ось сусід Петро ганяв своє сімейство довкола хати мало не щодня.

Оксана добре вчилася. Особливо їй подобалася німецька. Не докладала великих зусиль, аби зрозуміти і полюбити цю мову. Після восьмирічки родина

– Якщо хочеш, так і буде. Не дозволю нікому керувати в моїй хаті! Не треба тобі ні колгоспу, ні маляра, ні штукатура. Мама тяжко працювала і... Ех!.. Вчися, доню. Колись згадаєш батька добрим словом.

Десятирічку закінчувала в сусідньому селі. Три кілометри пішки туди, три – назад. Змирилася з кавалком розбитої дороги. І причина була не лише в науці. Однокласник Ромко. Дівчата за ним у черзі стояли. Спортсмен, гарно вчився, грав, танцював. Був першим хлопцем у класі й на селі.

Ромко не помічав Оксаниного інтелекту. Швидше – її скромний одяг і дешевеньке взуття. Іронізував, бувало. «Вишивав» Ромко з донькою заможних батьків. З класу в клас їй мало за вуха не перетягували. Зате, як одягалася Наталка! Які чобітки на високих підборах їй справляли! І перстник золотий мала, і сережки... Оксана стояла за Ромковою увагою в кінці черги. Не достоялася.

Закінчення історії – на с. 15

Вчися, доню. Колись згадаєш батька добрим словом.

«пиляла» дівчину йти в ПТУ на маляра-штукатура.

– Василю, навіщо Оксані десятирічка? Професію в руках треба мати.

– Оксано, тобі треба те ПТУ? – запитує батько.

– Я хочу закінчити десять класів. А потім, може, в інститут вдасться...

Ольга ЧОРНА

Вона, звичайна дівчинка, вчилася у сільській школі. Матір померла, коли Оксана закінчила третій клас. Залишилися удвох із батьком. Тато був колгоспним конюхом і розкидав міндобрива. Прикладався до плашки. Коні знали дорогу додому й доставляли нетверезого Василя на рідне обійстя. Коли мама була жива, допомагала Василеві злізти з підводи. Він ніколи не бешкетував. Заводив улюблену пісню «За туманом нічого не видно...» і, не доспівавши до кінця, засинав. Уранці запитував доньку про школу. Вишпортував з кишені копійки «на морозиво», якого в школі ніколи не продавали, й поважно звертався до коней: «Пора – до праці».

Після смерті матері Оксані обстригли довге розкішне волосся. Так і закінчила школу із зачіскою «під хлопчика». Не мала коли

Золоті слова

Вже краще, якщо дитина прив'язана до комп'ютера, ніж до телевізора

(Білл ГЕЙТС, 69 років, всесвітньо відомий американський бізнесмен, інвестор, письменник, філантроп, засновник корпорації «Майкрософт»).

Calendar table for February 2025 with daily horoscopes and events.

Magical storms in February! Weak: 6, 20, 25. Medium: 17, 20. Strong: 5, 18, 19, 24 February. Includes image of a woman holding her head and a globe.

VOILYN logo and contact information: www.volyn.com.ua, t.me/Volyn_ZMI, facebook.com/Volyn.ZMI, volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Phone numbers of the editorial office: 78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037. Includes details about the publication and subscription rates.

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».